

مستحکم می شد و ما این قسم بتا را مشاهده کرده ایم اصطلاحی مرکب است از پاب معنی خوش خط
 که خیلی مستحکم بود و در انهدام آن بشند آہنی کار نمی کرد بسنی حقیقتش و ہای نسبت و معنی لفظی این پیر
 و معنی دوم مجاز است و بس و لیکن برائے آن طالب کہ نسبت دارد پامی خط و کنا یہ از آل نازکی
 شد استعمال با شتم کہ معاصرین عجم بزبان ندارند کہ بوسیله آن خط نگین را عمیق کنند و تراکت
 (اردو) (۱) ردو - بقول آصفیہ اردو - اسم سرو پای حروف را درست سازند و نیز
 مذکر - پرت - ایک چٹائی کے بعد دوسری چٹائی عمیق حروف را صاف و پاک می کنند فارسیان
 (۲) چٹا بقول آصفیہ - اسم مذکر و یکہ باران گزین پای خط بہمان عمیق حروف نگین را کنایتہ نام
 پاختہ اصطلاح - بقول بہار بنجای مجہد کہ وہ زیادت ہای نسبت (پاختہ) کہ را گفتند
 و طای ہلہ شدہ نام کی از انزار حکاکان کہ از آہن درست کردہ میشود و مثل حکاک
 (میرزا طاہر وحید در صفت حکاک ۵) سر آن تیزی باشد و آنرا حکاک ہم گویند
 چو خاتم بود عشق در کا ما و سرو پاختہ یار (اردو) وہ آہنی نہرنی جس سے حکاک
 ما پوز نقش نگین دانش آموختم پو بی پای خطش بہرون کے حروف کندہ ہو جائے کے بعد
 چشم خود و دستم پو صاحب بھر ہنر بانس خان ان کے نوک پلک کو درست کرتے ہیں اور
 آرزو در چراغ ہدایت صراحت تشدید طای عمیق حروف کی صفائی کرتے ہیں -
 عطی نکر دو حق بہین است کہ بند استعمال طای پاختہ است اصطلاح - بقول انند بکوالہ
 وحید کہ در ان طای مشد و است نباید کہ فرہنگ فرنگ مراون پاختہ معنی پاختہ
 تشدید لازم گردانیم این محاورہ شدہ صاحب بران بر (پای خوست) کہ

می آید صراحت کرده که معنی چیزی است که در کند و مولف عرض کند که از سند بالا (پانخوانی) زیر پا کوفته شده باشد اعم از نیکه زمین باشد کردن (بمعنی بول و بر از کردن است و از پانخوانی یا چیز دیگر و این مراد آن باشد و آن ثابت می شود که در کتابت این از کتاب مختلف این که الف پنجم حذف شد صاحب بھر تحریر فی و تصرفی شده که (پانخانی) را (پان) بنهن مصدر خواستن بذیل (فائده) صراحت خوانی) زیادت و او نوشته و از (پانخانی) مزید کرده که (خواست) سامان و راد گوشت ثابت است که (پانخانه) بمعنی بیت الخلاء است و اگر بید مولف عرض کند که خواستن و صاحب انند بحواله فرہنگ فرنگ بر (پانخانی) بدیعنی نیاده و مصدر نوشتن ہم متروک است همین معنی نوشته پس فوقی بزومی از همین (پانخانه) صراحت معنی مصدری بیا پیش کنیم در اینجا همین زیادت یای مصدری و حذف یای معنی مصدری قدر کافی است که این مختلف (پانخواست) رسیدن پیدا کرده و (پانخانی کردن) را بی است بحدت های هوز آخر (آرد و) رسیدن آورده قیاس می خواهد که از (پانخانه) چیز جو پامال هوی هو - موتث - یا پامی خانه) مصدر (پانخانیدن) بمعنی رسیدن

پانخوانی اصطلاح به بار ذکر این کرده از ہم آمده و (پانخانی) حاصل بالمصدر است و معنی ساکت و مناسب اندر نقلش بر داشته (پانخوانی کردن) مصدر مرکب بهمان معنی و هر دو برای این از کلام ملا فوقی بزومی سند رسیدن از اینجا است که صاحب فرہنگ آصفیہ آورده اند (پان) بیلی بکرم خیا لم چون از ار که محقق لغات اردو است (پانخانه) را لغت از پاکشند و از فروغ جفته بر خورشید پانخوانی فارسی نوشته (آرد و) گنا

<p>پان خوردن مصدر اصطلاحی - بقول خان کس در قمار عشق چو من پان خورد است و</p> <p>آرزو در چراغ هدایت (۱) بمعنی فریب خوردن مولف عرض کند (۲) معنی حقیقی این میکنند</p> <p>مطلقاً خواه در کشتی و خواه غیر آن (سلیم ۷) خوردن است و معنی اول مجاز باشد (آردو)</p> <p>براه شوق نشان ناز نازک خاری هست؛ (۱) فریب کھانا (۲) شوکر کھانا -</p>	<p>ز موج لاله گل پانمی خورد و پانیم (ملا وحشی ۷) پانخواست اصطلاح - بمعنی همان (پانخواست)</p> <p>ایکے از کشتی خود باش که پانی نخوری؛ (سالک) که بجایش گذشت و صراحت معنی این همانجا</p> <p>تزوینی ۷) هرگز فریب خواهش دنیا نخورده کرده ایم (آردو) دیکھو پانخواست -</p>
<p>ایم؛ از روی دست ایل کرم پان خوردہ ایم؛ (الف) پانخیره اصطلاح - بقول برهان بروز</p> <p>بہار نقل نگارش و صاحب بھریم برہین معنی کاغیر و بنای دیوار و خانہ و امثال آن و</p> <p>قانع (ظہوری ۷) ظہوری پای خوردی تو بہ بصری رہیں خوانندو -</p>	<p>بشکستی غلط کردی؛ ندانستی غنیمت کا چننا ساقی بدست آمد (ابوطالب کلیم ۷) و بصری رہیں صاحب جہانگیری ذکر الف</p> <p>زاهد از انسوں بخواب تو بہ و اداری مرا؛ کرده بذیل آن ذکر (ب) ہم و صاحب رشیدی</p> <p>پانخو ہم خورد تا دستم بینامی رسد؛ (بایقر) ہر جود آورده صاحب بھریم (ب) قانع</p> <p>کاشی ۷) دل از ان زلف کج و فنا خورد؛ مولف عرض کند کہ کسی کہ گل را باخاشاک</p>
<p>کارش از دست رفت پانخورد؛ (مسن) و آب بواسطہ پانمی خود مخلوط کرده برای</p> <p>تا شیر ۷) پان رقیب خفته زود خورد بر دم؛ پانخوردہ یوار درست کند پانمی او از کار خیره</p>	<p>پانخوردن</p>

می شود بنا بر این فارسیان این خاک مخلوط را یعنی وہ مٹی جس کو پانی کھرے کے ساتھ
 پانخیرہ نام کر دند کہ اسم فاعل ترکیبی است کہندل کر دیوار کار و قائم کرنے کے لئے
 یعنی خیرہ کنندہ پاؤ (ب) موافق قیاس (اردو) تیار کرین (کلائی ہوئی مٹی۔ موٹٹ) (ب)
 (الف) دکن میں اس کو اصل کہتے ہیں سمار ویکھو پانیکار۔

پاؤ بقول برہان و جہانگیری و رشیدی و سروری و ناصر و جامع بروزن شاد و معنی (۱)
 پاس خان آرزو و در سراج گوید کہ معنی پاس و حفظ مولف عرض کند کہ بد معنی اسم جاہد
 فارسی قدیم است (اردو) پاس۔ بقول آصفیہ۔ فارسی۔ اسم مذکر۔ نگہبانی۔

(۲) پاؤ۔ بقول برہان و جہانگیری و رشیدی و سروری و ناصر و جامع معنی پاسبان
 و نگہبان مولف عرض کند کہ جزین نباشد کہ باز معنی اول است کہ نگہبانی را معنی نگہبان
 استعمال کر دند باعتبار سروری و جامع و ناصر کہ از اہل زبانند بدون سند ہم این را
 تسلیم کنیم و جاو اردو کہ (پاوشاہ) از ہمین مرکب باشد معنی شاہ نگہبان قلب اصناف
 (اردو) پاسبان بقول آصفیہ۔ فارسی۔ اسم مذکر۔ نگہبان۔ محافظ۔

(۳) پاؤ۔ بقول برہان و جہانگیری و رشیدی و سروری و ناصر و جامع معنی پائیدن
 کہ از دوام و ثبات و رنظر داشتن است خان آرزو و در سراج ذکر این کردہ مولف عرض
 کند کہ طرز بیان محققین بعلط می اندازد معنی این دوام است و ثبات و ہمین است اسم
 مصدر پائیدن کہ می آید کہ وال جملہ آخر بدل شدہ یا چنانکہ لا و لای ترجمہ این
 فارسی زبان پائیدگی است (اردو) دوام بقول آصفیہ۔ ہمیشگی۔ دائمی۔

(۴) پاؤ۔ بقول برہان وناصری وجامع وسرائج بمعنی سامان ودارندگی مولف عرض کند کہ باعتبار صاحبان ناصری وجامع کہ از اہل زبانند این را مجاز معنی سوم واینم وضرورت سند استعمال نیست کہ قول شان سندی را ماند (اُردو) سامان بقول آصفیہ۔ فارسی۔ اسم مذکر۔ اسباب۔ اٹالا۔ چیز نسبت۔ ساز۔ لوازمہ (مومن سے) کس کام کے رہے جو کسی سے رہانہ کام ہو سر ہو مگر غرور کا سامان نہیں رہا ہو

(۵) پاؤ۔ بقول برہان و سروری وناصری وجامع وسرائج بمعنی بزرگ و عمدہ و (پادشاہ) مرکب از زمین است مولف عرض کند کہ نگہبان اصل است کہ بر معنی دوم گذشت در آنی را مجاز پیدا کردہ اند و سند استعمال مرکب (پادشاہ) متعلق از ہمان است باعتبار صاحبان سروری وناصری وجامع کہ محقق اہل زبانند بمعنی را ہم تسلیم کنیم (اُردو) بزرگ۔ دیکھو بزرگ۔

(۶) پاؤ۔ بقول برہان و جہانگیری و رشیدی و سروری و ناصر و جامع بمعنی تخت و لوزنگ و فرماید کہ در اصل این لغت پات بود و تالی فوقانی بدل شدہ بدال ہلکہ۔ خان آرزو در سراج ذکر این کردہ مولف عرض کند کہ موافق قیاس است و اشارہ این بر پات ہم گذشت (اُردو) دیکھو پات۔

(۷) پاؤ۔ بقول سروری بحوالہ تحفۃ السعادت رمہ گاوان۔ خان آرزو در سراج ذکر این کردہ گوید کہ مخفف پاؤ مولف عرض کند کہ با خان آرزو اتفاق داریم کہ پاؤ بمعنی زمین می آید (اُردو) ریوڑ۔ دیکھو پاؤہ کے زمین معنی۔

پاؤدان | مصدر اصطلاحی۔ بقول بھر (۱) روان کردن و (۲) قوت و قدرت دادن

مولف عرض کند کہ ہر دو معنی موافق قیاس است
 لیکن ازین کہ محققین اہل زبان و معاصرین مجازین
 ساکت اند و استعمال این از نظر ناگذشت مشتاق
 ہند استعمال می باشیم و سوقیان معاصرین مجرم
 گویند کہ (۳) یعنی کون دادن و آما و شدن
 زن برای جماع ہم (اروو) (۱) روان کرنا۔ سوم پا و کرد ایم و جا و ارد کہ از پا و ارد
 چلانا (۲) توت اور قدرت عطا کرنا (۳) گاند یک وال حذف شد و آرا امر حاضر و آشن است
 مرانا۔ عورت کا جماع کے لئے آما و ہونا۔
 پاوار اصطلاح۔ بقول برہان و جہانگیری این را اصل و پاوار را مزید علیہ می گیرند لیکن
 و ناصری و جامع و بہار و بحر بوزن و اوارد (۱) اول بہتر از آخر است (اروو) پاوار۔ بقول
 یعنی باقی و ہمیشہ در قرار صاحب سروری گوید آصفیہ۔ فارسی (صفت) مضبوط۔ ویر پا۔ حکم۔
 کہ یعنی باقی و متاومت کنند۔ (جلد اول غرضی)۔
 (۳) حکم و تمکینیت متحد جاہ و قدرت مستقام و (۳) پاوار۔ بقول برہان و سروری و جہانگیری
 عز و اقبالت موید ملک و سعرت پاوار چنانکہ
 رشیدی گوید کہ مرادف پاوار یعنی ثابت و از ماہی ملکی مولف عرض کند کہ معاصرین مجرم
 محکم۔ خان آرد و سراج حکم و ثابت را می گویند کہ فارسیان ہا این تاریخ را بسیار مسعود
 اعلیٰ گیرند ہمیشہ و باقی را مجازی و فرمایند کہ محمود و مانند رسد کنند و لباس ہا می نوی پند

می دانند کہ ہرچہ درین روز کنند یہ بین آن پائدا وارگر بیزندت بیاسی دارہ مردانہ پامی دار
می باشد ازینجاست کہ این روز را بدین اسم کہ آن پائدا رنیت ہ خان آرزو صرحت فرید
موسوم کردند مجاز معنی اول است دیکر پیچ (اروو) کند کہ پاداشتن یعنی راسخ بودن است مولف
ہر ماہ فصلی شمسی کا میسوان روز۔ فارسی میں پادار عرض کند معنی پائین داشتن کہ بیان کردہ
سے موسوم ہے۔ مذکر۔
(۳) پادار۔ بقول برہان و جہانگیری و رشیدی اوست و پاداشتن و پامی داشتن بجایش می
و ناصری و جامع و سراج و بحر معنی اسب جلد و آید (اروو) دیکر مصدر پاداشتن یہ اس کا
و تند و تیز و صاحب سروری بر بحر و تند و تیز امر حاضر ہے۔
رو قانع و تخصیص اسب نکرده مولف عرض کند (۵) پادار۔ بقول روز نامہ بحوالہ سفیر نامہ
کند کہ مجاز معنی اول است کہ معنی لفظی این تھا کہ ناصرالہ بن شاد قاچار نام قریب ایست مولف
دارندہ متعلق بہ معنی اول و مجاز تند و تیز ہا عرض کند کہ جادار دکہ وجہ تسمیہ این متعلق باشد
را گفتہ اند و کنایہ از اسب باشد (اروو) از معانی گذشتہ و لیکن از چو تعریف ترکش ادلی
تیز و گھوڑا۔ مذکر۔ جس کو فارسیوں نے پادار بودیچ نہ کشود کہ این موضع کہا واقع است
کہا ہے۔ اردو میں یہی پادار کہہ سکتے ہیں۔ وچہ خصوصیت دار دکہ فارسیان ذکر خاصٹ
(۴) پادار۔ بقول برہان و ناصری و بحر و لغت کردند (اروو) پادار۔ بقول روز نامہ
امر پاداشتن صاحب رشیدی بذکر این گوید ایک قریب ہے جس کی تعریف فرید انسوس ہے
کہ یعنی پائین دار ہم (از ناصری ۷) منہو کہ معلوم نہ ہو سکی۔

پاداش

اصطلاح - بقول برهان پروزن
 آداس جزا و مکافات نیکی باشد و آنرا جزای
 خیر خوانند و بقول بعضی مطلقاً معنی مکافات خواهد
 جزا و مکافات نیکی باشد خواه بدی - صاحب
 جهانگیری این را مراد از پاداش و پاداش
 معنی مکافات نیکی گفته که می آید (انوری ۵)
 دست عدلی در از کردستی و هم بیاداش و هم
 بیاد افراه و صاحب رشیدی گوید که پاداش هم
 به همین معنی آمده و فرماید که مرکب است از پاد
 یعنی ملاحظه از باب پائیدن و داس مخفف و
 یعنی حفظ پس معنی ترکیبی این حفظ و ملاحظه نگویی
 صاحب سروری هم ذکر این کرده معنی جزای نیکی
 (انوری ۵) ای بتوزنده سنت پاداش و
 دس بتومروه رسم پاد افراه و صاحب ناصر
 همزبانش صاحب جامع متفق با برهان خان
 آرزو در سراج معنی با جهانگیری متفق و قول
 قوسی را هم با خود آرد و قوسی را بر خلاف تقسیم

معنی بهتر از برهان می شمارد و با ماخذ بیان کرده
 رشیدی هم اختلاف دارد و مولف عرض کند
 که پاداش که به موحده اول گذشت مبدل
 این که بای فارسی موحده بدل شد و ماخذ جیا
 کرده ما همدرا بنجا مذکور و نسبت تقسیم معنی این عرض
 میشود که ما همدرا بنجا عرض کرده ایم که تقسیم بلحاظ
 ماخذش درست است و لیکن در اینجا این قدر
 صراحت مزید کنیم که این لغت زنده و پازند
 بقول سفرنگ بشرح (هفتاد و ششمی فقره نامه
 شت جی افرام) معنی سزاست و حالاً معاصرین
 عجم هم به همین معنی بر زبان دارند و برای جزا یعنی
 صلته نیکی استعمال نمی کنند و اینیم که خان آرزو
 چرا تر وید تقسیم می کند اصل لغت تخصیص سزا
 دارد اگر در کلام قدما برای جزا هم مستعمل شده
 باشد مجاز باشد (طهوری ۵) زیاد بود گناه
 از عقوبت پاداش و بشر ساری معنوازمین
 انتقام کشید و (آردو) دیکه پاداش -

بر زیر آب می بندد پاوام (حکیم سوزنی) محیط ذکر این نکرد و برگرد و گاجر هم اشاره این
 اصل پامی دومی نهاد است معرب پ بنا کام تقریر دیگر محققین فارسی زبان هم ازین ساکت
 باید هم در فتاوه مولف عرض کند که معنی مولف عرض کند که حیف است ما از تحقیق
 در لقب اصناف و ام پاست معنی حقیقی و این قاصیریم و متحقق نشد که چه چیز است ترک
 پس در ام پاست معنی است معنی دام این بر ذکرش تفویض داشت (ارود) ایک
 در پاکر و شده (ارود) بال کاپندا معلوم درخت کی جڑ ہے جو گاجر سے مشابہ ہوتی ہے
 جو پور کے پکڑنے کے لئے لگاتے ہیں۔ مذکر موثقت۔ افسوس ہے کہ اسکی کیفیت مزید معلوم نہوسکی۔
 (۱) وہ پند جو اسی نامی میں پھنسا کر اس مقام پاواو اصطلاح بقول انندجو الہ فرہنگ
 پر پور سے ہیں تاکہ اس کو دیکھ کر جانور آئین نہ کرے فرہنگ (۱) زن ساخور ورا گویند و (۲) نام
 پاواوان اصطلاح بقول بحر جانی را گویند از دهن جاسے است از اقطاع کا ز دین مولف عرض
 کہ بزیرین نزدیک باشد مولف عرض کند کہ اگر کند کہ دیگر محققین و معاصرین عجم ازین اصطلاح
 چه دیگر محققین فارسی زبان ازین ساکت اند لکن ساکت اند و ادبمانی متحدہ وہ بجایش می آید
 مولف تفسیر است کہ کب اضافی نکت اضافی و از انجمله کی معنی ہر چینیہ و ہر مرتبہ دیوار کہ رود
 پامی و امان یعنی حصہ زیرین دامن (ارود) باشد (گذانی البربان) پس پامی مثل رود
 درین حصہ زیرین جو زمین کے قریب ہوں گے دیوار دارندہ کنایہ کردہ اند برای زن ساخور
 پاوانیا اصطلاح بقول انندجو الہ فرہنگ بدون سند استعمال تسلیم نہ کنیم نسبت معنی دوم
 کہ کما بصر نون معنی است مشابہ بگزر۔ صاحب وجہ تسمیہ این و تعریف مزیدش بیج متحقق نشد

<p>(اُردو) (۱) بڈھی عورت (۲) ایک مقام ہاتھ اور پاؤں وغیرہ کا رعشہ - مذکر۔</p> <p>کا نام جو اقطاع کا زمین سے ہے جسکی تعریف پاؤں اور پاؤں اصطلاح - بقول انندبھووالہ فرزند</p> <p>مزید افسوس ہے کہ معلوم نہ ہو سکی - مذکر۔ فرزند بمعنی (۱) آسودہ دارمید، مولف</p> <p>پاؤں اصطلاح - بقول انندبھووالہ فرزند عرض کند کہ (۲) بمعنی حقیقی کسی کہ پامی خود</p> <p>فرزند بمعنی پالہنگ و پامی بند مولف عرض دارو - اسم فاعل ترکیبی است و معنی پال</p> <p>کند کہ معنی لفظی این صاحب حفظہ کہ پاد بمعنی مجاز آن کہ در عالم آسودگی ہم پامی را دراز</p> <p>نگہبانی آمدہ و مراد از پالہنگ اسپ موافق کنند (اُردو) (۱) آسودہ - آرام لیا ہوا</p> <p>قیاس (اُردو) باگ ڈور - دیکھو انسا - (۲) وہ شخص جس نے اپنے پاؤں کو دراز</p> <p>پاؤں اصطلاح - بقول انندبھووالہ فرزند کیا ہو - پہیلا یا ہو -</p>	<p>فرزند رعشہ دست و پا و امثال آن مولف</p> <p>دیگری از محققین ذکر این نکر و جزین نیست کہ بہار بر (پامی دراز کردن) مراد (پا دراز</p> <p>این را اسم جامد فارسی زبان دانیم - یکی از کشیدن) (۱) کنایہ از غلطیدن و (۲) ہمہری</p> <p>معاصرین عجم کہ سوتی است تصدیق این میکنند کردن (والہ ہرومی ۱۷) تا بدوران قدس</p> <p>و گوید کہ کسی را گویند کہ رعشہ در پاوار پس طعن خرامش نہ کنند و سرو از سایہ کند بر لب</p> <p>عجمی نیست کہ مخفف (رعشہ و رپا) بہ تخفیف جو پامی دراز و (میر خسرو ۱۷) بباغ با تو</p> <p>و قلب بعض باشد و جاوار کہ این معنی خاص ہی کرد سرو پامی دراز و بیک طپا بچہ کہ پاد</p> <p>را عام کردہ باشند و اقتدا علم بالتصواب (اُردو) بزور از بخت و (ولہ ۱۷) یہ خردان را</p>
<p>فرزند رعشہ دست و پا و امثال آن مولف</p> <p>دیگری از محققین ذکر این نکر و جزین نیست کہ بہار بر (پامی دراز کردن) مراد (پا دراز</p> <p>این را اسم جامد فارسی زبان دانیم - یکی از کشیدن) (۱) کنایہ از غلطیدن و (۲) ہمہری</p> <p>معاصرین عجم کہ سوتی است تصدیق این میکنند کردن (والہ ہرومی ۱۷) تا بدوران قدس</p> <p>و گوید کہ کسی را گویند کہ رعشہ در پاوار پس طعن خرامش نہ کنند و سرو از سایہ کند بر لب</p> <p>عجمی نیست کہ مخفف (رعشہ و رپا) بہ تخفیف جو پامی دراز و (میر خسرو ۱۷) بباغ با تو</p> <p>و قلب بعض باشد و جاوار کہ این معنی خاص ہی کرد سرو پامی دراز و بیک طپا بچہ کہ پاد</p> <p>را عام کردہ باشند و اقتدا علم بالتصواب (اُردو) بزور از بخت و (ولہ ۱۷) یہ خردان را</p>	<p>فرزند رعشہ دست و پا و امثال آن مولف</p> <p>دیگری از محققین ذکر این نکر و جزین نیست کہ بہار بر (پامی دراز کردن) مراد (پا دراز</p> <p>این را اسم جامد فارسی زبان دانیم - یکی از کشیدن) (۱) کنایہ از غلطیدن و (۲) ہمہری</p> <p>معاصرین عجم کہ سوتی است تصدیق این میکنند کردن (والہ ہرومی ۱۷) تا بدوران قدس</p> <p>و گوید کہ کسی را گویند کہ رعشہ در پاوار پس طعن خرامش نہ کنند و سرو از سایہ کند بر لب</p> <p>عجمی نیست کہ مخفف (رعشہ و رپا) بہ تخفیف جو پامی دراز و (میر خسرو ۱۷) بباغ با تو</p> <p>و قلب بعض باشد و جاوار کہ این معنی خاص ہی کرد سرو پامی دراز و بیک طپا بچہ کہ پاد</p> <p>را عام کردہ باشند و اقتدا علم بالتصواب (اُردو) بزور از بخت و (ولہ ۱۷) یہ خردان را</p>

<p>ز قیبان جو تازہ خرچہ کند با شتران پاوراز (۱) و اتند و بحر و موید (۱) یعنی سوار بہار بہر بہان مولف عرض کند کہ معنی حقیقی این (۳) دراز (پا برکاب) قانع کہ بجایش گذشت مولف کشیدن پاست و معنی اول و دوم مجاز آن و (۲) عرض کند کہ اسم ناعل ترکیبی است معنی کسی کہ یعنی آسودہ شدن بلحاظ معنی پاوراز کہ بجایش پای خود در رکاب کرد و سوار اسپ شد (ارو) و گذشت (ارو) (۱) پنا، لوشنا پوشنا (۲) گھوڑے پر سوار۔</p>	<p>ز قیبان جو تازہ خرچہ کند با شتران پاوراز (۱) و اتند و بحر و موید (۱) یعنی سوار بہار بہر بہان مولف عرض کند کہ معنی حقیقی این (۳) دراز (پا برکاب) قانع کہ بجایش گذشت مولف کشیدن پاست و معنی اول و دوم مجاز آن و (۲) عرض کند کہ اسم ناعل ترکیبی است معنی کسی کہ یعنی آسودہ شدن بلحاظ معنی پاوراز کہ بجایش پای خود در رکاب کرد و سوار اسپ شد (ارو) و گذشت (ارو) (۱) پنا، لوشنا پوشنا (۲) گھوڑے پر سوار۔</p>
<p>ہمسری کرنا (۳) پاؤں لمبا کرنا (۴) آسودہ (۲) پاور رکاب۔ بقول بہان و اتند و بحر و ہونا۔ آرام لینا۔ پاؤں پہیلانا۔ آرام سے سونا یعنی سواری سفر۔ مولف عرض کند خلات پاوراز کشیدن مصدر اصطلاحی۔ بقول قیاس و تعریف ناخوشی۔ بدون سند استعمال بہار (بذیل پای و راز کشیدن) مراد معنی ہرگز این معنی را پسند و تسلیم نہ کنیم شایع محققین اول و دوم پاوراز کرن کہ گذشت (جمال الدین) می نماید (ارو) سفر کی سواری۔</p>	<p>ہمسری کرنا (۳) پاؤں لمبا کرنا (۴) آسودہ (۲) پاور رکاب۔ بقول بہان و اتند و بحر و ہونا۔ آرام لینا۔ پاؤں پہیلانا۔ آرام سے سونا یعنی سواری سفر۔ مولف عرض کند خلات پاوراز کشیدن مصدر اصطلاحی۔ بقول قیاس و تعریف ناخوشی۔ بدون سند استعمال بہار (بذیل پای و راز کشیدن) مراد معنی ہرگز این معنی را پسند و تسلیم نہ کنیم شایع محققین اول و دوم پاوراز کرن کہ گذشت (جمال الدین) می نماید (ارو) سفر کی سواری۔</p>
<p>سلمان (۵) سرور و امن جو پای کشید است (۳) پاور رکاب۔ بقول بہان و اتند و دراز پڑ راستی خرم و آراستہ جالی وارو پڑ بحر و موید کنایہ از جہاں بدون دستعد شدن مولف عرض کند کہ مراد ہمان معانی است اسباب سفر مولف عرض کند کہ تعریف و آنچه بہار سند سلمان را متعلق یعنی اول کند ناخوشی است بہ تحقیق ما و تصدیق معاصرین ما و را با معنی چہارم متعلق کہیم قائل۔ صاحب عجم کسی را گویند آمادہ سفر باشد و گیریم</p>	<p>سلمان (۵) سرور و امن جو پای کشید است (۳) پاور رکاب۔ بقول بہان و اتند و دراز پڑ راستی خرم و آراستہ جالی وارو پڑ بحر و موید کنایہ از جہاں بدون دستعد شدن مولف عرض کند کہ مراد ہمان معانی است اسباب سفر مولف عرض کند کہ تعریف و آنچه بہار سند سلمان را متعلق یعنی اول کند ناخوشی است بہ تحقیق ما و تصدیق معاصرین ما و را با معنی چہارم متعلق کہیم قائل۔ صاحب عجم کسی را گویند آمادہ سفر باشد و گیریم</p>
<p>بہر شفق با بہار (ارو) و یکہو پاوراز کرن (ارو) پا برکاب اس شخص کو کہ سکتے ہیں پاور رکاب اصطلاح۔ بقول بہان جو سفر پر آمادہ ہو۔</p>	<p>بہر شفق با بہار (ارو) و یکہو پاوراز کرن (ارو) پا برکاب اس شخص کو کہ سکتے ہیں پاور رکاب اصطلاح۔ بقول بہان جو سفر پر آمادہ ہو۔</p>

<p>(۴) پاور رکاب - بقول برہان و بکر و مویذ رخنہ در گردون کند و گر یہ پاور رکاب شہر و م نزع کہ ابتدای سفر آخرت مولف عرض را با ہون کند و (ولہ ۵۵) بلوہ پاور رکاب کند خوش تعریفی نکرند البتہ قریب المرگ را بطریق خطا و روزی بیش نیست و غافل از فرصت مجاز معنی سوّم میتوان گفت - اسم فاعل ترکیبی است وقت تماشا تا از کسب و مولف عرض کند (ارو) قریب المرگ یعنی و شخص جو حالت کہ باز معنی اول است پس کہ برای غیر انسان تر شاہین ہو - ہم مستعمل (ارو) ہر چیز جو صنایع اور زائل</p>	<p>(۵) پاور رکاب - بقول برہان و بکر و مویذ ہر نا پختی ہو - ہار می را سے میں اس موقع کہ نزدیک بصرای شدن باشد و مار شرابی کہ پر غیر انسان کے لئے یہی (پا رکاب) کہہ مائل تیرشی شدہ یا شدہ خصوصاً (مدناب ۵) سکتے ہیں جیسے یہ آپ کا حسن پا رکاب ہے چون سو بر آتش است و می پیچ و تاب خط و غافل یعنی عنقریب زائل ہونا چاہتا ہے -</p>
<p>مشور و دولت پاور رکاب خطا ہوا کہ (۵) نیست پاور رکاب پاشیدن اسدرا اصطلاحی چندانی کہ سازد گرم چشم روزنی و بلوہ پاور رکاب بمعنی پاور رکاب بودن است بہرہ معانی پاور آفتاب زندگی و (ولہ ۵) زندگی گردید از رکاب) بہار سدا این از صاحب بدیل پاور رکاب قد و و تا پاور رکاب و پرواز عالم برون این نقل کردہ (۵) با قاست خم از عمر استادگی اسپ چو گانی مرا و (ولہ ۵) تا ہمیش در ہالہ جو نیہ و پاور رکاب باشد تیرمی کہ در گمان خط رفت شد پاور رکاب و باعث آوارگی است و مولف عرض کند کہ موافق قیاس سے گرد و گرد ستہ را و (ولہ ۵) نال آتش منام (ارو) پا رکاب رہنا -</p>	<p>مشور و دولت پاور رکاب خطا ہوا کہ (۵) نیست پاور رکاب پاشیدن اسدرا اصطلاحی چندانی کہ سازد گرم چشم روزنی و بلوہ پاور رکاب بمعنی پاور رکاب بودن است بہرہ معانی پاور آفتاب زندگی و (ولہ ۵) زندگی گردید از رکاب) بہار سدا این از صاحب بدیل پاور رکاب قد و و تا پاور رکاب و پرواز عالم برون این نقل کردہ (۵) با قاست خم از عمر استادگی اسپ چو گانی مرا و (ولہ ۵) تا ہمیش در ہالہ جو نیہ و پاور رکاب باشد تیرمی کہ در گمان خط رفت شد پاور رکاب و باعث آوارگی است و مولف عرض کند کہ موافق قیاس سے گرد و گرد ستہ را و (ولہ ۵) نال آتش منام (ارو) پا رکاب رہنا -</p>

<p>پاور رکاب رفتن مصدر اصطلاحی - باعث آوارگی گرد و کمرگلدستہ را (اُردو) (</p>	<p>پاور رکاب رفتن مصدر اصطلاحی - باعث آوارگی گرد و کمرگلدستہ را (اُردو) (</p>
<p>بمعنی سوار رفتن - بہار سندانین بذیل (پاور رکاب) پاور رکاب ہونا -</p>	<p>بمعنی سوار رفتن - بہار سندانین بذیل (پاور رکاب) پاور رکاب ہونا -</p>
<p>آوردہ کہ شعلق بہ (پامی در رکاب) است مصدر اصطلاحی بمعنی</p>	<p>آوردہ کہ شعلق بہ (پامی در رکاب) است مصدر اصطلاحی بمعنی</p>
<p>عینی نیست کہ ہر دو یکی است (میر معری) آمادہ کردن کسی را برای روانگی و آمادہ سفر شدن</p>	<p>عینی نیست کہ ہر دو یکی است (میر معری) آمادہ کردن کسی را برای روانگی و آمادہ سفر شدن</p>
<p>خدمت کنان عثمان و رکاب ترا قدر چون ہم کہ پامی را در رکاب کردن معنی لازم پیدا میکنند</p>	<p>خدمت کنان عثمان و رکاب ترا قدر چون ہم کہ پامی را در رکاب کردن معنی لازم پیدا میکنند</p>
<p>دست در عثمان رو و پامی در رکاب پو (نلبوری) کند چون شہ عقل پاور رکاب پو</p>	<p>دست در عثمان رو و پامی در رکاب پو (نلبوری) کند چون شہ عقل پاور رکاب پو</p>
<p>مولفت عرض کند کہ موافق قیاس است فتد در جهان شکیب انقلاب پو مولف گوید</p>	<p>مولفت عرض کند کہ موافق قیاس است فتد در جهان شکیب انقلاب پو مولف گوید</p>
<p>و شامل بر ہمہ معانی (پاور رکاب) (اُردو) کہ موافق قیاس و شامل بر ہمہ معانی (پاور رکاب)</p>	<p>و شامل بر ہمہ معانی (پاور رکاب) (اُردو) کہ موافق قیاس و شامل بر ہمہ معانی (پاور رکاب)</p>
<p>سوار جانا - بہار بذیل (پاور رکاب) بر نقل ہمین سند قانع</p>	<p>سوار جانا - بہار بذیل (پاور رکاب) بر نقل ہمین سند قانع</p>
<p>پاور رکاب شدن مصدر اصطلاحی - (اُردو) پاور رکاب کرنا - پاور رکاب ہونا -</p>	<p>پاور رکاب شدن مصدر اصطلاحی - (اُردو) پاور رکاب کرنا - پاور رکاب ہونا -</p>
<p>بمعنی پاور رکاب گردیدن متعلق بہ ہمہ معانی پاور رکاب گردیدن مصدر اصطلاحی -</p>	<p>بمعنی پاور رکاب گردیدن متعلق بہ ہمہ معانی پاور رکاب گردیدن مصدر اصطلاحی -</p>
<p>پاور رکاب سندانین بہار بذیل (پاور رکاب) مراد پاور رکاب شدن و آمادہ شدن</p>	<p>پاور رکاب سندانین بہار بذیل (پاور رکاب) مراد پاور رکاب شدن و آمادہ شدن</p>
<p>آوردہ (والہ ہروی) تو زود از زود بہ روانگی کہ گذشت بہار سندانین بذیل پاور</p>	<p>آوردہ (والہ ہروی) تو زود از زود بہ روانگی کہ گذشت بہار سندانین بذیل پاور</p>
<p>ہمچون مہر بگرفتہتی جهان دل پو زیر شکست بدر شد رکاب نقل کردہ (صائب) زندگی گردید</p>	<p>ہمچون مہر بگرفتہتی جهان دل پو زیر شکست بدر شد رکاب نقل کردہ (صائب) زندگی گردید</p>
<p>پاور رکاب آہستہ آہستہ پو مولف عرض از قد و تا پاور رکاب پو برد از عالم بیرون این</p>	<p>پاور رکاب آہستہ آہستہ پو مولف عرض از قد و تا پاور رکاب پو برد از عالم بیرون این</p>
<p>کند کہ موافق قیاس است (صائب) اسپ چو گانی مرا پو مولف عرض کند کہ موافق</p>	<p>کند کہ موافق قیاس است (صائب) اسپ چو گانی مرا پو مولف عرض کند کہ موافق</p>
<p>تا ہمیش در ہالہ خطر رفت شد پاور رکاب پو قیاس است و شامل بر ہمہ معانی (پاور رکاب)</p>	<p>تا ہمیش در ہالہ خطر رفت شد پاور رکاب پو قیاس است و شامل بر ہمہ معانی (پاور رکاب)</p>

(اُرو) روانگی پر آمادہ ہونا۔ کوی تو پا در گلم ز عمر چه سوو پ ہزار جان گرامی

(الف) پا در زمین آمدن | مصدر اصطلاحی۔ و یکقدم رفتار پڑ صاحب بجز بند کر معنی اول گوید

بقول بجز معنی (۱) بسیار افتادن صاحب اند کہ (۲) دام و (۳) استوار و (۴) بنیاد

بند کر معنی اول ہی فرماید کہ نیز (۲) کنایہ از کم عمارت صاحب اند بر معنی اول، قانع مولف

افتادن صاحب موید (مطبوعہ مطبع نوکشور) عرض کند کہ معنی حقیقی این (۵) کسی کہ پای او

بحوالہ تفسیر ذکر ہر دو معنی کردہ مولف عرض در گل فرورفتہ باشد اسم تاعیل ترکیبی است

کند کہ در بعض نسخ قلمی موید معنی اول و دوم برابر۔ و معنی اول مجاز آن و دیگر معانی ہم برسبیل

(ب) پا در زمین آوردن | نوشته بنجیال ما مجاز موافق قیاس باشد۔ لیکن استعمالش

معنی دوم موافق قیاس است و برای معنی اول بگوش ہانورد مشتاق سند استعمال می باشیم کہ

طالب سند استعمال می باشیم کہ موافق قیاس معاصرین عجم ہر زبان ندارند و دیگر محققین

نیست و معاصرین عجم ہر زبان ندارند و دیگر محققین اہل زبان ہم ذکرش کرده اند (اُرو) (۱)

اہل زبان ہم این رائے نوشته اند (اُرو) مقید۔ گرفتار (۲) دام۔ بندگر (۳) استوار

الف و ب (۱) کثرت سے گرنا (۲) کم گرنا۔ بقول آصفیہ مضبوط مستحکم۔ پاندار (۴) عمارت

پا در گل | اصطلاح۔ بقول بہار (۱) کنایہ کی بنیاد۔ موث (۵) و پنچھن یا جس کے پاؤں

از مقید و گرفتار (صائب) ز شرم جلوہ کیچڑ میں سہنس گئے ہوں۔

مستانہ او سرو پا در گل و ز طوق تریان چون پا در فشر آمدن | مصدر اصطلاحی۔ نشتر

دو داز روزن ہوا گیرد پ (عرفی) ز شو فرورفتن بی پای (ظہوری ص) خیال غمزہ کی

(۱۸۶۹)

<p>در لاله زار داغ دل گرد و پو اگر در سینه پای صبر در نشتر نمی آید مولا کت عرض کند که در سینه نہویری استعمال پای - عوض پاست کہ فریڈ علیہ کمان کو دوکان پیش انگذرتیہ ہوائی راڈ (ولہ است یعنی ندر و و این مصدر اصطلاحی موافق سے) خوشم بودہ پاور ہوائی سیم بران کو کشیم قیاس است (اردو) پاؤن مین نشتر کیا جانا - نقشہ لبان موجب سراب خوش است (مطلقاً پاورنگ اصطلاح - بقول انند بھوالہ طغر اور چو مٹی سے) سخن ہائی آن لغو شیخ ریاض فرہنگ فرنگ (۱) نومی از خیار باشد و (۲) بود چون الف لام پاور ہوائی (ولہ سے) زب بمعنی تریج - دیگر کسی از محققین ذکر این نکرده و لفظ عرض کند کہ (باورنگ) بموحدہ اول بہہین نقشش پاؤ (حکیم زلالی سے) تراکت آنچنان و وضعی بجایش گذشت و صراحت ماخذش ہم دست آزما بود کہ تعریف ہوا پاور ہوا بود ہمدرا بخاند کور جز این نیست کہ این مبدل آن صاحب بھر ہمزبان بہار و خان آرزو در چرخ باشد چنانکہ تب و تپ و از نیکہ دیگر ہمہ محققین ہدایت ہم این را آورده مولف عرض کند ذکر این نکرده اند و معاصرین ہم نیز بزبان کہ موافق قیاس بہر سہ معنی آن و صراحت کامل ندارند طالب سند استعمال می باشیم کہ از نظر ما این ہمدرا بخاند کور و از ہمین است (پاور ہم گذشت (اردو) دیکھو باورنگ کے پہلے ہوائی) زیادت یامی مصدری در آخر فریڈ علیہ اور دوسرے معنی - (الف) پاور ہوا اصطلاح - بقول بہار (ع) بازمان یک صحبت (پاور ہوائی) مانگ</p>	<p>در لاله زار داغ دل گرد و پو اگر در سینه پای صبر در نشتر نمی آید مولا کت عرض کند کہ در سینه نہویری استعمال پای - عوض پاست کہ فریڈ علیہ کمان کو دوکان پیش انگذرتیہ ہوائی راڈ (ولہ است یعنی ندر و و این مصدر اصطلاحی موافق سے) خوشم بودہ پاور ہوائی سیم بران کو کشیم قیاس است (اردو) پاؤن مین نشتر کیا جانا - نقشہ لبان موجب سراب خوش است (مطلقاً پاورنگ اصطلاح - بقول انند بھوالہ طغر اور چو مٹی سے) سخن ہائی آن لغو شیخ ریاض فرہنگ فرنگ (۱) نومی از خیار باشد و (۲) بود چون الف لام پاور ہوائی (ولہ سے) زب بمعنی تریج - دیگر کسی از محققین ذکر این نکرده و لفظ عرض کند کہ (باورنگ) بموحدہ اول بہہین نقشش پاؤ (حکیم زلالی سے) تراکت آنچنان و وضعی بجایش گذشت و صراحت ماخذش ہم دست آزما بود کہ تعریف ہوا پاور ہوا بود ہمدرا بخاند کور جز این نیست کہ این مبدل آن صاحب بھر ہمزبان بہار و خان آرزو در چرخ باشد چنانکہ تب و تپ و از نیکہ دیگر ہمہ محققین ہدایت ہم این را آورده مولف عرض کند ذکر این نکرده اند و معاصرین ہم نیز بزبان کہ موافق قیاس بہر سہ معنی آن و صراحت کامل ندارند طالب سند استعمال می باشیم کہ از نظر ما این ہمدرا بخاند کور و از ہمین است (پاور ہم گذشت (اردو) دیکھو باورنگ کے پہلے ہوائی) زیادت یامی مصدری در آخر فریڈ علیہ اور دوسرے معنی - (الف) پاور ہوا اصطلاح - بقول بہار (ع) بازمان یک صحبت (پاور ہوائی) مانگ</p>
--	--

معنی مباد کہ درین مصرع شاعر نظر بر معنی سوم (پا پر) نمی نماید کہ در مصرع اول تحریف خیال کنیم
 ہوا کہ گذشت صحت ایہام ہم باشد خصوصاً از کہ کاتب مطبع (نبود) را (باشد) نوشت
 لفظ صحبت کہ در ان ہم ایہام است قائل و حالاً بحث در تشبیہ ترازوست نسبت این
 خان آرزو در چراغ ہدایت بذیل این سندی از عرض می شود کہ فارسیان ترازو را اورشانی
 محسن تاثیر آورده کہ از ان ----- سنجیدگی ہم می آرند و در تمثیل پا بر ہوائی
 (ب) پا در ہوا گفتن | بمعنی لغو گفتن گرفته ہم کہ ہر دو پایہ آن کہ پای ترازوست
 (ہو ہواست) تمیز نیک و بد پیوستہ در دست کسی باشد طابع ہواست و از اثر ہوا زیر و بالا
 کہ باشد چون ترازو کار او پا در ہوا گفتن یا بگوید کہ می شود۔ قائل (آرود) (الف)
 بر معنی این شعر غور کردہ ایم (پا در ہوا گفتن) را و بگوید پا بر ہوا کے تینوں معنی اور (با
 درین شعر خلاص او عانی محققین بالامی و انیم و در ہوائی) بمعنی لغویت۔ فضولی ہر نشانی
 دہی تو انیم کہ پا در ہوا گفتن را بمعنی (سنجیدہ گفتن) (ب) ہوائی باتین کرنا۔ فضولی کرنا۔
 گیریم کہ معنی لفظی آن اجازت نمی دہد پس چارہ جز این لغو باتین کرنا۔

پا درمی | اصطلاح۔ بہار گوید کہ بفتح وال و کسر ای و ملتین در اکبر نامہ بزبان فرنگ
 عالم و فاضل (خان آرزو) ہر یک ز پا درمی و منخ و شیخ و برہمن و اردو زبان دیگر
 و خوبیان تست و مولف عرض کند کہ در کلام قدما استعمال این یافتہ نشدہ۔ وارستہ
 ہم ذکر این کردہ۔ محقق ہندوستان استعمال این کردہ است و معاصرین ہم ہم بزبان دارند
 (آرود) پا درمی بقول آصفیہ۔ پر نکال۔ اسم مذکر۔ عیسوی مذہب کا پیشوا۔

<p>پاؤزہر اصطلاح . بقول سروری مراد</p>	<p>پاؤست اصطلاح . بقول بران بفتح ثانی</p>
<p>(پای زہر) و (پاؤزہر) مخففش بحدت یا (کہ</p>	<p>بروزن پاست بمعنی نسیہ باشد و آن خریدن</p>
<p>بہدین با ب می آید و آن مخفف بہین</p>	<p>چیزی است امروز کہ فرو قیمت بدہند</p>
<p>(پاؤزہر) است و (پاسے زہر) نیز علیٰ این</p>	<p>بگردانند و موید ہم ذکر این کردہ اند . خان آرزو</p>
<p>صاحب رشیدی گوید کہ ہمین است بمعنی پاس</p>	<p>در سراج گوید کہ منڈ نقد است و بس وہمین</p>
<p>زہر دارندہ و پاؤزہر مخففش بحدت و ال ہلہ و</p>	<p>است نسیہ در عربی مولف عرض کند کہ کی</p>
<p>بحوالہ پہا نگیری گوید کہ او تو ہم کردہ کہ پاؤزہر</p>	<p>از معاصرین عم نسبت وجہ تسمیہ می فرماید کہ این</p>
<p>بہ و اوسوم عوض و ال ہلہ باشد بمعنی شویندہ</p>	<p>نک اصنافت پای دست است یعنی منڈ</p>
<p>زہر کہ پاؤ بمعنی شستن و پاک کردن می آید مولف</p>	<p>بدست) کہ نقد باشد و از پاؤزہر پاست دست</p>
<p>عرض کند کہ در اینجا ماخذ بیان کردہ رشیدی</p>	<p>دست مراد است یعنی فرواخذ امروزہ</p>
<p>است و ماخذ دوم برای (پاؤزہر) است</p>	<p>ہم او گوید کہ چون معاملہ بیع منعقد شود و فارسیان</p>
<p>کہ با و اوعوض و ال ہلہ می آید و (پای زہر)</p>	<p>مآجر دست بائع گرفتہ از انگشت شہادت بر</p>
<p>خلط است کہ پاؤزہر بمعنی پای نیست بلکہ مخفف</p>	<p>پس دست اشارہ کنند و ازین اشارہ مراد</p>
<p>پاؤ است فاعل معنی سیاہ کہ (پاؤزہر) کہ بر</p>	<p>ہمین است کہ معاوضہ قیمت فرواد اکیم پس</p>
<p>بجایش گذشت مبدل این است و اشارہ</p>	<p>معاملہ را پاؤست نام شد کہ تکمیل آن یعنی او</p>
<p>این در اینجا کردہ ایم (اگردو) فاؤزہر مذکر</p>	<p>نزد قیمت بروز دوم شود (اگردو) وہ معاملہ</p>
<p>یہ مخفف ہے (فاؤزہر) معرب کا و یہو پاؤزہر بیع جس کی قیمت دوسرے دن ادا ہونا قرار</p>	<p>دوسرے دن ادا ہونا قرار</p>

پاے - مذکر -

شد چو یوسف پادشاہ اول پدر را کور کرد

پادش

و پادشہ کہ بجایش می آید ہم مخفف (ب) باشد

اصطلاح - بقول نامری و رشیدی

بخدمت الف دوم و یہ تحقیق ما (۲) مالک و

و سراج و اند مخفف همان پادش کہ بجایش

حاکم و خود مختار و مطلق العنان و فارغ البال و

گذشت بخدمت الف مولف عرض کند کہ موافقت

نہایت متمول و این بر اسمیل مجاز است و صراحت

قیاس است (نمذگر گانی ع) ترا پادش و ہ

انیمعانی در ملحقات می آید (اُر دو) الف و

ایزد بسینو و ما صراحت کافی بر پادش کرده ایم

(اُر دو) و یکہو پادش -

ب و یکہو بادشا و بادشاہ (۳) (بادشاہ

پادشا

بقول آصفیہ مالک - حاکم - خود مختار بیعی

اصطلاح - (الف) بقول بہا

پادشاہ

(اپنے گھر کے سب بادشاہ ہیں) فارغ البال

مراد (ب) و نجیال ما

مخففش صاحب اند نقل نگار بہار و صاحب نہایت مالدار -

پادشاہ است | مقولہ - بقول بہا یعنی

موتد ہم ذکر این کردہ مولف عرض کند کہ

در حکم کسی نیست (محمد قلی سلیم) گر رو ہند

(۱) اصل ہمان بادشا و بادشاہ کہ بہو قدہ گذشت

بگلشن و رجا ہند بگلشن و چیز می تہوان گفت

این اصل است و آن مبتدل این و صراحت

دیوانہ پادشاہ است و وارستہ و پتہر و اتند

ماخذ ہمدرا بخاند کور شد (کمال اسمیل الف) و

ہم ذکر این کردہ اند مولف عرض کند کہ معانی

من و ملازمت در گہت کرین معنی پوشداست

عجم تصدیق نجیال مانی کنند کہ اصلا این مقولہ نیست

محرم اسرار پادشاہ پرودہ (محمد قلی سلیم) و

و ضرورت ندارد کہ کلہ است را داخل اصطلاح

چشم خویشان را حسد از بس بدولت شور کرد

(۲) دن - مذکر۔	کنیم لفظ پادشاہ بجا زمین مطلق العنان مستعمل
پادشاہ خود اصطلاح - بقول بہار و بھرو	شدہ فائق (اُردو) مطلق العنان ہے کسی
انڈکنائیہ از غایت صاحب سامان و فانیع البان	کے حکم میں نہیں۔ پادشاہ ہے جیسے وہ اپنے گھر کا
(محمد علی سلیم) سرم زمی چو شو و گرم پادشاہ	پادشاہ ہے یعنی حاکم ہے۔ مختار ہے۔
خود مرچہ چو شمع افسرین شد کلاہ شب پوشیم پادشاہ	اصطلاح - بقول
آرزو و چرخ ہدایت ہم این را آرد و مولف	(الف) پادشاہ حسین
عرض کند کہ بیج ضرورت ندارد کہ لفظ پادشاہ	(ب) پادشاہ خشن
را باللفظ خود مرکب کر دو انہیں گیر ندقی آنت	بھرو انند و جاگیر می در لغتات (۱) ہر دو کتا
کہ لفظ پادشاہ بجا زمین معنی دارد چنانکہ اشارہ	از آفتاب جہان تاب است صاحب مویذیر
آن ہمدرا بخا کردہ ایم (اُردو) دیکھو پادشاہ	(ب) مذکر (الف) می فرماید کہ (۲) روز ہم
کے دوسرے معنی۔	مولف عرض کند کہ استعارہ باشد و بیج
اصطلاح - بقول بہار	بفہم مانیامد کہ درین استعارہ خصوصیت چین
پادشاہ گردش	در ختن چہ باشد بزین کہ ہر دو شہر در مشرق
از پادشاہی بہ پادشاہ	واقع محب است کہ محققین الہ زبان یعنی نامہ کی
پادشاہ پر وہ اتہم	دوسروری و جامع ذکر این نکرده اند و معاصرین
(محمد سعید اشرف) (۳)	بمجم ہم این استعارہ را بر زبان ندارند و بدین
ولشکر شود	سند استعمال ما این را تسلیم نہ کنیم و معنی دوم
صاحبان بھرو	مجاز معنی اول و ایم (اُردو) (۱) دیکھو آفتاب

اتند نقلش برداشته اند مولف عرض کند کہ نیمروز نام سیستان است۔ صاحب پران
 معاصرین مجھ تصدیق خیال مامی کنند کہ این بر نیمروز گوید کہ سیستان را با بن سبب نیمروز
 یعنی واپسی پادشاہ است از کارزار یعنی گویند کہ چون سلیمان با بنارسین زمین آن پران
 گریختش از صفات رزم و ہین است گردش وید دیوان را فرمود تا خاک پریند و در نیمروز
 بخت او دیگر بیج و انتقال سلطنت نتیجہ لازمی پر از خاکش کردند و بقول بعضی خسرو چمن تا نیمروز
 آفتست در کلام اشرف استعمال این بمعنی آنجا را لشکر گاہ کردہ بود و جوہات دیگر نیز
 حقیقی است پس ضرورت ندارد کہ معنی مجاز دارد مولف عرض کند کہ مرکب اضافی است
 پیدا کنیم از کلام اشرف (ارو) لڑائی سے (ارو) سیستان کے پادشاہ کو شاہ نیمروز
 پادشاہ کی واپسی اور فراری۔ موت۔ کہتے ہیں۔ مذکر

پادشاہ نیمروز | اصطلاح۔ بقول برہان (۳) پادشاہ نیمروز۔ بقول برہان و بھرویشی
 و بھوریشدی و موید (جہانگیری درلمحات) مردم نیک بی و مبارک قدم مولف عرض
 و سراج (۱) کنایہ از آفتاب است مولف کند کہ جزین نیست کہ بلحاظ معنی اول بر سبیل مولا
 عرض کند کہ عروج آفتاب تا نصف النہار مردم نیک بی و مبارک قدم را بدین اسم
 است و پس ازان زوالش از نیجاہت او موسوم کردہ باشند (ارو) مبارک قدم۔
 را بدین اسم موسوم کردند (ارو) دیکھو آفتاب وہ شخص جس کے آنے کو ہیمنت خیال کریں۔
 (۲) پادشاہ نیمروز۔ بقول برہان و بھرویشی (۴) پادشاہ نیمروز۔ بقول برہان و بھرویشی
 و (جہانگیری درلمحات) پادشاہ سیستان و موید (جہانگیری درلمحات) و سراج کنایہ

<p>از حضرت آدم ہم بیب آنکہ تا نیروز و بہشت بود مولف عرض کند کہ موافق قیاس است (ارو) آدم علیہ السلام کو فارسیوں نے پادشاہ نیروز کہا ہے۔ مذکر۔</p>	<p>جمیت مولف عرض کند کہ یعنی پادشاہ عہد خود است و یعنی حقیقی و معنی دوم مجاز آن کہ صراحت ان معنی ہم بر لفظ پادشاہ گذشت (ارو) (۱) اپنے عہد کا پادشاہ (۲) نہایت فارغبال۔ بے فکر</p>
<p>(۳) پادشاہ نیروز۔ بقول برمان و بحر و شیبانی و موہب و (۴) جو با نگیری در لطقات) و سراج اشراق مصدر اصطلاحی۔ بقول</p>	<p>پادشاہ نیروز۔ بقول برمان و بحر و شیبانی و موہب و (۴) جو با نگیری در لطقات) و سراج اشراق مصدر اصطلاحی۔ بقول</p>
<p>بحضرت رسالت پناہ سلوات اللہ علیہ چہتہ آنکہ شفاعت امتان نوراً تا نیروز خواهد کرد مولف عرض کند کہ موافق قیاس است (ارو) آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم کو فارسیوں نے پادشاہ نیروز کہا ہے۔ مذکر</p>	<p>بحضرت رسالت پناہ سلوات اللہ علیہ چہتہ آنکہ شفاعت امتان نوراً تا نیروز خواهد کرد مولف عرض کند کہ موافق قیاس است (ارو) آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم کو فارسیوں نے پادشاہ نیروز کہا ہے۔ مذکر</p>
<p>پادشاہ وقت خود اصطلاح۔ بقول بہار و بحر یعنی (۱) پادشاہ خود (صائب) اور ظلم کرنا۔</p>	<p>پادشاہ وقت خود اصطلاح۔ بقول بہار و بحر یعنی (۱) پادشاہ خود (صائب) اور ظلم کرنا۔</p>
<p>در اقلیم بحر و پادشاہ وقت خود بودم پانید چہ کردم تا بزندان بدن رفتم پانید خان آرزو در چراغ ہدایت گوید کہ این و (پادشاہ خود) عرض کند کہ عنقت اوست بخذت الف دوم (۲) کنایہ از نہایت فارغبال و صائب شامل بر ہمہ معانی (ارو) دیکھو پادشاہ۔</p>	<p>در اقلیم بحر و پادشاہ وقت خود بودم پانید چہ کردم تا بزندان بدن رفتم پانید خان آرزو در چراغ ہدایت گوید کہ این و (پادشاہ خود) عرض کند کہ عنقت اوست بخذت الف دوم (۲) کنایہ از نہایت فارغبال و صائب شامل بر ہمہ معانی (ارو) دیکھو پادشاہ۔</p>

<p>پاؤگان اصطلاح - بقول بہار مراد ہے بچو لیا - سو داکرا لے والا - بائع اور مشتری میں</p>	<p>پاؤگان اصطلاح - بقول بہار مراد ہے بچو لیا - سو داکرا لے والا - بائع اور مشتری میں</p>
<p>(پاؤگانی) و (پامی دگانی) (۱) بمعنی مردم کم واسطہ ہو کر خرید و فروخت کرانے والا - ازبک</p>	<p>(پاؤگانی) و (پامی دگانی) (۱) بمعنی مردم کم واسطہ ہو کر خرید و فروخت کرانے والا - ازبک</p>
<p>ماہ و قلیل البصاعت کہ در پامی دگان دیگری پاؤگانہ اصطلاح - بقول بہار بکسر ثالثہ</p>	<p>ماہ و قلیل البصاعت کہ در پامی دگان دیگری پاؤگانہ اصطلاح - بقول بہار بکسر ثالثہ</p>
<p>نشستہ یا دوش سود و سودا کنندگان کہ در بازار بروزن شاہیانہ (۱) بام بلند و (۲) در پچہ</p>	<p>نشستہ یا دوش سود و سودا کنندگان کہ در بازار بروزن شاہیانہ (۱) بام بلند و (۲) در پچہ</p>
<p>دیدہ می شود و (۲) دلال را نیز گویند صاحب را نیز گویند و بسکون ثالثہ ہم بنظر آمد و صاحب</p>	<p>دیدہ می شود و (۲) دلال را نیز گویند صاحب را نیز گویند و بسکون ثالثہ ہم بنظر آمد و صاحب</p>
<p>اند نقل نگارش مولف عرض کند کہ (پامی ناصر) مذکور معنی اول نسبت معنی دوم گوید کہ</p>	<p>اند نقل نگارش مولف عرض کند کہ (پامی ناصر) مذکور معنی اول نسبت معنی دوم گوید کہ</p>
<p>دگانی و مختلف آن پاؤگانی) اصلست یہ ترکیب در پچہ را بدین اسم موسوم کرده اند کہ بہرام بلبل</p>	<p>دگانی و مختلف آن پاؤگانی) اصلست یہ ترکیب در پچہ را بدین اسم موسوم کرده اند کہ بہرام بلبل</p>
<p>توصیفی و این بہ ترکیب اخانی اسم فاعل است مراد (پاؤگیر) کہ آن را با دخن معنی</p>	<p>توصیفی و این بہ ترکیب اخانی اسم فاعل است مراد (پاؤگیر) کہ آن را با دخن معنی</p>
<p>ترکیبی است یعنی کسی کہ تحت دگان لب راہ خانہ با وہم گویند و (پاؤگانہ) در اصل بہان</p>	<p>ترکیبی است یعنی کسی کہ تحت دگان لب راہ خانہ با وہم گویند و (پاؤگانہ) در اصل بہان</p>
<p>نشستہ و کانداری خود کند و معنی دوم مجاز است معنی پاؤخانہ بودہ بامی عربی را بامی پارسی</p>	<p>نشستہ و کانداری خود کند و معنی دوم مجاز است معنی پاؤخانہ بودہ بامی عربی را بامی پارسی</p>
<p>کہ دلالان ہم بہ تحت دگان چیزی حاصل کنند و خارا بکان بدل کردہ اند از معنی اصلی دور</p>	<p>کہ دلالان ہم بہ تحت دگان چیزی حاصل کنند و خارا بکان بدل کردہ اند از معنی اصلی دور</p>
<p>خان آرزو در چراغ ہدایت بذیل پاؤگانی افتادہ چنین شد احمد لہ علی فہم المعانی و المہانی</p>	<p>خان آرزو در چراغ ہدایت بذیل پاؤگانی افتادہ چنین شد احمد لہ علی فہم المعانی و المہانی</p>
<p>نسبت ماخذ معنی دوم گوید کہ دلال پای دگان صاحب اند نظرس برداشتہ و خان آرزو در</p>	<p>نسبت ماخذ معنی دوم گوید کہ دلال پای دگان صاحب اند نظرس برداشتہ و خان آرزو در</p>
<p>استادہ آیندہ و رونندہ را آواز کند (آرزو) سراج گوید کہ (پاؤگانہ) بہ ہمین معنی گذشتہ</p>	<p>استادہ آیندہ و رونندہ را آواز کند (آرزو) سراج گوید کہ (پاؤگانہ) بہ ہمین معنی گذشتہ</p>
<p>(۱) وہ غریب دکاندار جو لب بٹک بڑی دکان میں توان گفت کہ آن صحیح باشد بامی تازی مراد</p>	<p>(۱) وہ غریب دکاندار جو لب بٹک بڑی دکان میں توان گفت کہ آن صحیح باشد بامی تازی مراد</p>
<p>کہ تحت میں بیٹھ کر اپنا سامان فروخت کرتے از پاؤگانہ کہ کلمہ نسبت است مولف</p>	<p>کہ تحت میں بیٹھ کر اپنا سامان فروخت کرتے از پاؤگانہ کہ کلمہ نسبت است مولف</p>
<p>ہیں (۲) دلال بقول آصفیہ - عربی - اسم مذکور عرض کند کہ طبع آزمائی خان آرزو در ماخذ</p>	<p>ہیں (۲) دلال بقول آصفیہ - عربی - اسم مذکور عرض کند کہ طبع آزمائی خان آرزو در ماخذ</p>

<p>پاؤگانہ اصطلاح - بقول سروری بحوالہ زفانگو یا بوزن شادمانہ (۱) بام بلند و بحوالہ شرفنامہ می فرماید کہ (۲) دریکہ مولف عرض کند کہ ما حقیقت این بر (پاؤگانہ) بیان کردہ ایم کہ یکاں عربی گذشت (ارو) ویکہو پاؤگانہ - کاف عربی کے ساتھ -</p>	<p>نی بحقیقت نبرد - کاز کلمہ نسبت نباشد بلکہ ہمان مبدل خانہ و ما صراحت کامل بر (پاؤگانہ) کردہ ایم و معنی اول مجازش سوحدہ بدل شد بہ بای فارسی چنانکہ اسب و اسپ (ارو) (۱) بلند مکان (۲) ویکہو پاؤگانہ بہ کاف فارسی اور ویکہو پاؤگانہ یکاں عربی -</p>
<p>پاؤکانی اصطلاح - بقول بہار و وارستہ (الف) پاؤنگ (ب) پاؤنگہ (الف) بکسر ثالث و سکون معنی (حکیم شنائی ۱۵) نقد جان برکت بیاد فون و کاف فارسی چوبی باشد ہیئت سرگرد اسپ و بدان شلتوک را بکو بند تا از پوست براید و (ب) بفتح کاف فارسی ہمان پاؤنگ صاحب جہانگیری بذکر ہر دو گوید کہ چوبی بدان غلہ بکو بند علی الخصوص شلتوک و آن را چنان سازند کہ چون پا بریکسر آن چوب بزور ہند و سر دیگرش بلند شود و ہمین کہ پارا ہر دو آن سر غلہ بخور و بنوعی کہ سبوس از غلہ ہا دست جدا شود و آن را ونگ نیز خوانند</p>	<p>پاؤکانی اصطلاح - بقول بہار و وارستہ (الف) پاؤنگ (ب) پاؤنگہ (الف) بکسر ثالث و سکون معنی (حکیم شنائی ۱۵) نقد جان برکت بیاد فون و کاف فارسی چوبی باشد ہیئت سرگرد اسپ و بدان شلتوک را بکو بند تا از پوست براید و (ب) بفتح کاف فارسی ہمان پاؤنگ صاحب جہانگیری بذکر ہر دو گوید کہ چوبی بدان غلہ بکو بند علی الخصوص شلتوک و آن را چنان سازند کہ چون پا بریکسر آن چوب بزور ہند و سر دیگرش بلند شود و ہمین کہ پارا ہر دو آن سر غلہ بخور و بنوعی کہ سبوس از غلہ ہا دست جدا شود و آن را ونگ نیز خوانند</p>

صاحب رشیدی ہم ذکر ہر دو کردہ۔ صاحب	جس میں ایک ستون ہی ہوتا ہے جس پر یہ
ناصری بر ذکر (الف) قانع و انبقد رصراحت	ڈنڈا قائم کیا جاتا ہے اسی سے چڑوسے کوٹتے
مزید کند کہ شخص کہ این کار کند آتراونگی نام است	ہین اور وہاں ہی تاکہ اس کا پوست جدا ہو جائے
ویدیل (الف) اشارہ (ب) ہم کردہ۔ خان آرزو اکثر بھڑبھڑتے اس سے کام لیتے ہین۔ مذکر۔	
در سراج بر (الف) (ب) راہم آورد مولف	دکن میں اس کو گھڑ کو کہتے ہین معلوم ایسا ہوتا
عرض کند کہ دنگ اسم جاہد است بہین معنی کہ	ہے کہ اس کی اصل گھڑ کو ب تہی یعنی وہ لکڑی
بکایش می آید چون آزا بعد و در آرزو دست	کا گھوڑا جس سے چڑوسے یا وہاں کوٹتے ہین
کردہ بپا استعمال کنند آن را (پادنگ) گویند	دہلی میں اسی کو ڈھنگلی اور ڈھنگلی کہتے ہین۔
یعنی دنگی کہ بپا کار رفتہ میشود و در (ب) ہای	صاحب آصفیہ نے دونوں کا ذکر کیا ہے۔
ہوڑ آرزو زائد است یکی از معاصرین عمم گوید کہ	پاؤو اصطلاح۔ بقول بہار و بکروا شذیخ
دنگ در فارسی زبان مطلق آکہ چو میں را نام است	وال آنکہ پیادہ در رکاب کسی دو مولف
کہ بواسطہ آن کار صاف کردن غلہ از پوست	عرض کند کہ موافق قیاس و اسم فاعل ترکیبی
و مخلوط کردن آہک باریک برای تیاری گچ	(آردو) آقا کے ہمراہ پیدل دوڑنے
ازو کار گیرند و آنچه خصوصاً برای مقصد اول	درا لاشخص۔ مذکر۔
بکار می آید آزا پادنگ نام است (آردو) پاؤو	اصطلاح۔ بقول برمان بروزن سنا
وہ چوبی آلہ جس کا سر مثل گھوڑے کے ہوتا	(۱) گلہ خروگلا و را گویند و (۲) چراگاہ اسپان
ہے جس کے ساتھ ایک ڈنڈا لگا ہوتا ہے	بشتر این و گلاوان را نیز و (۳) بمعنی چوبدستی

<p>هم آمده صاحب سروری بذكر هر سه معانی بالا گوید چنانکه باروان و بادوان اگر معنی سوم یا زور را که این را یعنی (۳) چوپان هم نوشته اند (فرلادی) اصل گیریم این مبتدل آن که موحد و بدل شد (۱۵) ماده گاوان پاوه اش هر یک پادشاه پرورد بانی فارسی چنانکه استب و استب و زامی پوز بود چوپان یون پد صاحب جهانگیری بر معنی اول بدل شد به وال مهند چنانکه سرخ مرز و سرخ مرو و سوم قانع (عکیم سنائی ۱۷) خصم در دست قهرت و دیگر همه معانی مجاز معنی اول (آردو) (۱۱) افتاده و پایها در رکاب چون پاوه پد صاحب و دیگر پاوه که ساتوین معنی (۲) چار پایون کی رشیدی بذكر معنی اول و سوم می فرماید که شبان چرا گاد - سوئت (۳) باتیه کی لکڑی - سوئت و چوپان را (پاوه بان) هم گویند که می آید معنی هر دو با - نذکر -</p>	<p>ناصری هم بر معنی اول دوم و معانی کرده - خان پاوه بان اصطلاح - بقول برهان بر وزن آرزو در سراج ذکر معنی اول و دوم کرده نسبت ماکیان (۱) گله بان و چوپان و (۲) پاسبان معنی سوم گوید که بد معنی بوحد و زامی تازی ساد بر رشیدی و اننت بهر بانش مولفت گذشت پس در یکی تحریف باشد مولفت عرض و مراد که موافق قیاس است که پاوه معنی کند که معنی اول اسم جامد فارسی زبان است ریشه گاوان بچاپیش گذشت و معنی دوم مجاز و پاوه دون با منفعت این که بر معنی پیغمبر گذشت (۱) چروا یا - بقول آسنیه - و جا دارو که این را مبتدل با ز گیریم که معنی اسم نذکر - چار پایون کا محافظه - گله بان (۲) همیشه گذشت موحد و بدل شد - بان زوری پاسبان و دیگر پاوه که دوسری معنی - چنانکه تب و تب و رای ممل بدل شد به وال <u>پاوه پاسبان</u> اصطلاح - بقول برهان در جاب</p>
---	--

<p>بایامی حلی بروزن ماہتاب معنی شستن و پاکیزہ جاگیر چوچی کہ بچیت استحکام بر پشت دیوار شکستہ ساختن چیز با بود بادعا خواندن صاحب ناصری بزنند تا نیفتد و با ذال نقطه وار ہم گفته اند و بذر معنی بالامی فرماید کہ آن در میان پارسیان متعارف این اصح بنا بر قاعدہ کلیتہ کہ ہر گاہ با قبل وال مستعمل بود و آنرا (پاویا) بروزن آب سا حرف علت ساکن باشد ذال است و بازا نیز گفته اند و لغت زید و پازند است صاحب نقطه دار نیز بانہ معنی آمدہ صاحب ناصری ہمین اند نقل نگارش مولف عرض کند کہ طرز بیان و فرماید کہ اصل این باو دیرینی باو دیر پا صاحب سرور محققین بالابلط می اندازد معنی لغوی این عمدگی ہم نوکر این کردہ (استاد رودکی) نہ پاویہ آب است و پاکیزگی آب کہ پاویہ معنی عمدہ بجای باید ترانہ ستون پازند دیوار پشت و نہ زاہن گذشت ویامی مصدری و لفظ آب باو مرکب در او مولف عرض کند (پاویہ) بجایش شد و کنایہ باشد از پاکیزگی چیز پاکہ آب شستہ گذشت در ماصراحت ماخذ ہمدرا بخاک کردہ ایم برای عبادت (آردو) انبیاء و عبادت کہ این اصل است و آن مبتدل این و دیگر لغات مسینہ بالا ہم ازین قبیل کہ صراحتش بجایش کی پاکیزگی جو دہوتے سے حاصل ہو۔ لغات مسینہ بالا ہم ازین قبیل کہ صراحتش بجایش</p>	<p>پاویا اصطلاح - بقول برہان دانند کہیم (آردو) دیکھو بادیر۔ معنی ہمان پاویا کہ گذشت بہ لغت عرض پاویہ اصطلاح - بقول جہانگیری ہمان کند کہ این مبتدل آنست کہ مراد ہمدرا و بدل پاویہ کہ گذشت و سندش ہم ہمان کہ از کلام میشود همچون آب و آو (آردو) دیکھو پاویا رودکی ہمدرا بخاک کہ صاحب سروری آنرا پاویہ اصطلاح - بقول برہان بروزن برای (پاویہ) بدل مطلق آورودہ صاحب</p>
--	---

جهاگیری و ریجا بذال معجمه نقل کرده - صاحب مولف عرض کند که خان آرزو چرا بر رشیدی اعتراض
 رشیدی بحواله سامانی گوید که معنی مطلق پشتیبان کند و همان جواب را خود می دهد که جواب اوست
 و جهاگیری تخصیص بچوب خاص کرده و آن تا تشکیک نیست که اصل این بدال مهمله باشد و
 لیکن بدال مهمله بهتر است یعنی دیر پا - خان آرزو این مبتدل آن چنانکه آرزو و آذر و جاد دارد
 و در سراج به نقل همین قول رشیدی می فرماید که بعضی عربان فارس این را ابوحدود و ذوال
 درین نظر است چرا که قاعده تفرقه ذوال مهمله معجمه (باذیر) استعمال کرده باشند و فارسیان
 و ذوال معجمه می خواهد که در اینجا معجمه بود لیکن متیون بیامی فارسی خود استعمالش با ذوال معجمه هم
 گفت که آنجا شرط است که از جزو کلمه باشد و این اختلاف زبان مخصوص
 مرکب است از دو کلمه و بحواله فریبگ قومی مقام است و دیگر هیچ (آردو) دیگر
 گوید که بزای تازی است و این اصح است پاور -

پار بقول برهان بر وزن فار (یعنی سال گذشته و پیش ازین صاحبان جهاگیری و سروری
 و رشیدی و ناصری و جامع ذکر این کرده (سده ۵) سال دیگر را که می داند شمار پور
 تا کجا رفت آنکه با ما بود پار پور (فرخی ۵) پار آن اثر مشک نبود است بدیدار پور
 و مید آنچه می خواسته ام پار پور مولف عرض کند که مخفف (پار سال) است که می آید و
 صراحت ماخذ بهر آنجا کنیم (آردو) پار سال - بقول آصفیه - فارسی - گذشته سال پهلای پس -
 (۴) پار - بقول برهان و جهاگیری و سروری و رشیدی و ناصری و جامع مخفف پاره (حکیم
 سنائی ۵) دین زردشت آشکار شده پور پرده رحم پار پاره شده (علاء سلطانی ۵)

زینت باغ بیشتر گرد و پو چون گل سرخ جامہ پار کند پو صاحب سروری زمین شعر عماد سلطان
 رامال عماد شہریاری گفته مولف عرض کند کہ موافق قیاس است و استعمال این با مصد
 شدن و کردن از ہر دو اسناد بالا پیدا است کہ بجای خودش می آید (اردو) پارہ بقول آئینہ
 نگرا (دیکھو برخ)

(۳۳) پارہ - بقول برہان و جہانگیری و سروری و رشیدی و ناصر می و جامع معنی چرم و باخت
 کرد و مولف عرض کند اسم جامہ فارسی نسیان است باعتبار سروری و ناصر می و جامع
 کہ اہل زبانند بدون سند استعمال ہم این معنی را تسلیم کنیم کہ قول شان سند را ماند (اردو)
 و باخت کیا ہوا چہڑا - مذکر۔

(۳۴) پارہ - بقول برہان و جہانگیری و سروری و رشیدی و ناصر می و جامع معنی پرواز و پرش
 چہ پاریدن معنی پریدن آمدہ (مولوی معنوی سے) از خوف ورجا پار و پرواز داشت دل میں
 امسال چنانم کہ پر از پارند انم مولف عرض کند کہ ہمین است اسم مصدر پاریدن کہ بجای
 می آید و حاصل بالمصدرش ہم (اردو) اٹوان بقول آصفیہ - اسم موثق - پرواز - آپ
 نے پرواز کو اس کی جگہ پر ترک فرمایا ہے اردو میں پرواز کا استعمال ہی ہو سکتا ہے - موثق۔

<p>پاراب اصطلاح - بقول رشیدی (۱) طرف ترکستان و آئینہ سمی سہر قند و معرب آن مراون پارا - پار یاب - پار یاد - مراد از غاراب - خان آرزو در سراج بدکر معنی اول زراعتی کہ باب چشمہ و کاریز و درو خانہ و مانند نسبت معنی دوم گوید کہ غالب کہ زراعت آن مزرع شود ضد (ویہی) (۲) نام شہر است آن ملک آب جوی و کاریز باشد لہذا بدین</p>	<p>پاراب اصطلاح - بقول رشیدی (۱) طرف ترکستان و آئینہ سمی سہر قند و معرب آن مراون پارا - پار یاب - پار یاد - مراد از غاراب - خان آرزو در سراج بدکر معنی اول زراعتی کہ باب چشمہ و کاریز و درو خانہ و مانند نسبت معنی دوم گوید کہ غالب کہ زراعت آن مزرع شود ضد (ویہی) (۲) نام شہر است آن ملک آب جوی و کاریز باشد لہذا بدین</p>
--	--

اسم موسوم شدہ فرماید کہ نسبت شہر طبرن ترکستان دوم مارا با خان آرزو اتفاق است
 محل نظر مولف عرض کند کہ (باراب) بہتقد وجہ تسمیہ بہین باشد و اصل این ہمہ بان
 اول بہ بہین دو معنی بجایش گذشت و آن اصل است بہ موعده اول و این را بہر دو معنی غیر از
 و این سبب آن چنانکہ اسب و اسب و معنی سند استعمال تسلیم کنیم کہ معاصرین مجرم و متحققین
 نقلی آن شراب یعنی زراعتی کہ از آب نہر و چشمہ اہل زبان ازین ساکت (ارو) دیکھو
 و غیرہ مزروع شود و نسبت ماخذ معنی باراب کے دونوں معنی۔

پاراج | اصطلاح بقول انسید بحوالہ فرہنگ فرنگ بمعنی بدیہ و پیشگیشتی کہ یہ بزرگان و
 بہتران و امرا بہ ہند مولف عرض کند کہ یہ محققین اہل زبان و زبان دان ازین
 لغت ساکت و معاصرین ہم بزرگان تدارند و استفادہ این از لفظ مانگدشت و بگوش ما
 نخورد مشاق سند استعمال ہی باشیم کہ مجر و قول محقق ہند ترا و اعتبار انشاید (ارو)
 پیشگیشت۔ مذکر۔ بقول آصفیہ۔ نذر۔ تحفہ۔ بدیہ۔ سوغات۔

پاراج | اصطلاح۔ بقول خان آرزو سرست بہ باوجیم فارسی (۱) قابلہ و (۲) ضمیر
 کہ ما چہ وزن شیرودہ باشد و فرماید کہ این است و بہر بان وہ نرسنگ قوسی و غیرہ
 پس انچہ صاحب جہانگیری زبشتہ کہ تنہا بمعنی پاراج است و آنکہ بمعنی شیرودہ بستہ سہو کردہ
 خطاست مولف عرض کند کہ پاراج آرزو سکندری خوردہ است کہ قول بر بان و جہانگیری
 نقل کردہ بہر دو متحققین اصلا این لغت را قائم کردہ اند و قول شان بر پاراج بزرای ہند
 عرض رای اہل می آید و مارو و قدحش ہمدرا پنجا کہیم البتہ بہین لغت بہ بہین معنی یا موعده

زبانند اسم جامد فارسی قدیم و انیم و بمعنی دوم مثل - صاحبان خزینۃ الامثال و امثال فارسی
 و سوم این را مبتدل (باراب) گوئیم کہ گذشت ذکر این کرده از معنی و محل استعمال ساکت مولف
 موحده اول بدل شد بہ بامی فارسی چنانکہ عرض کند کہ (۱) فارسیان چون کسی را در مراتب
 اہلب و اسب و موحده آخر بدل شد بہ واو علوم و کمالات ترقی کنان بیند این مثل را می زند
 چنانکہ آب و آو و بمعنی چہارم اسم جامد فارسی و (۲) طنز ابیحی کسی ہم مستعمل کہ ہر سال برنگی دیگر
 جدید کہ زبان معاصرین عجم است (اردو) باشد مرادف (سال اول شیخ بودی رفتہ رفتہ
 (۱) بڈ ہا۔ مذکر۔ بیہی عورت۔ موث (۲) و (۳) خان شندی پوغلہ گرازران شود و امسال سید
 دیکھو بار اہل (۴) وہ سیدان جس میں فوج می شوی پو (اردو) (۱) کل ہتاستارہ رات
 کا جائزہ ہو۔ قواعد فوج کا مقام۔ مذکر۔ ہے چاند صبح کرے سورج کو ماند " اہل دکن
 باربد اصطلاح۔ بقول انند موہی باربادی اس کا استعمال اس شخص کے لئے کرتے ہیں
 موقوف نام سرود گومی پر دیکھ کہ سرود مسجع گنتی جو اپنے علم و فضل اور جاہ و مرتبہ میں جلد جلد ترقی
 و قیل بابی تازی است مولف عرض کند کہ (۲) بمقام طنز وہی فارسی مثل دکن میں
 کہ مبتدل ہمان باربد کہ بجایش در موحده گذشت بہی مستعمل ہے جس کا ذکر تعریف بالامین ہوا۔
 و بعد از آنجا صراحت کافی کردہ ایم کہ نام مطربان صاحب محاورات ہند نے کہا ہے (سال
 (اردو) دیکھو باربد۔ اول جلد ہر دو م سال دیگر میرزا پوغلہ چون
 پاربودی قطبک و امسال گشتی قطب دین ارزان شود و امسال سید میثوم پو (دکن میں
 سال دیگر گریبان قطب دین حید شومی اس موقع پر یہی کہاوت ہے " شیخ سے

<p>مرد را گویند و در اینجا معنی اول مراد است۔</p>	<p>پہنان ہوسے تید ہونا کیا شکل ؟</p>
<p>وارتہ نسبت معنی اول گوید کہ معشوقہ خورد سالی</p>	<p>پارچہ اصطلاح - بقول انند بھو الہ فرہنگ</p>
<p>باشد و صراحت کند کہ بہ را می پہلہ و جیم و بای</p>	<p>فرنگ معنی (۱) پارہ و قطع و (۲) ثوب و پوشاک</p>
<p>فارسی و یامی حطلی و نون است مولف عرض</p>	<p>مولف عرض کند کہ اسم جاہد فارسی زبان است</p>
<p>کنند کہ مرکب است از پارچہ معنی اولش و پینہ</p>	<p>و معنی اول اصل باشد و پارہ کہ بہ ہین معنی می آید</p>
<p>کہ پوست اعضا کہ بسبب کار</p>	<p>مخفف این و معنی دوم مجاز آن کہ ثوب و پوشاک را ہم کہ بقول برہان پوست اعضا کہ بسبب کار</p>
<p>کردن سخت شدہ باشد و معنی لفظی این یک</p>	<p>پارچہ گفتند معاصرین عجم ہر دو معنی بر زبان دارند</p>
<p>سخت و گناہ از فرج کو چک تنگ</p>	<p>(ظہوری ۵) روزی نشو و منت اغیار کشیدن پارہ پوست سخت و گناہ از فرج کو چک تنگ</p>
<p>و معنی اول مجاز آن کہ محبوبہ خورد سال فرج</p>	<p>سخت کشی از پارچہ مقدار گرانست (ارود)</p>
<p>دارد (ارود) (۱) کم عمر محبوبہ۔ موتث</p>	<p>پارچہ - بقول آصفیہ - فارسی - اسم مذکر (۱) کپڑا تنگ و ارد (ارود) (۱) کم عمر محبوبہ۔ موتث</p>
<p>پہوشاکی۔ لباس (۲) چھوٹی سی فرج۔ تنگ فرج۔ موتث۔</p>	<p>ریزہ۔ پارہ۔ قاش (۲) کپڑا۔ پوشاک۔ لباس (۲) چھوٹی سی فرج۔ تنگ فرج۔ موتث۔</p>
<p>فرج کی تعریف (بیاض ندین) پر گزری ہے</p>	<p>لبوس -</p>
<p>پارچہ کار اصطلاح - بقول بہار و بھروانند</p>	<p>پارچہ پینہ اصطلاح - بقول بہار و بھروانند</p>
<p>ہا۔ شوخ و شک و عیار و فرماید کہ بد معنی پارہ</p>	<p>(۱) گناہ از محبوبہ یک سال گویند (۲) گناہ از فرج</p>
<p>شد کار با صافت نیز آمدہ (میرزا عبد الغنی بقول</p>	<p>الثنائی ہوالا قوی (محمد سعید اشرف ۵) شد کار با صافت نیز آمدہ (میرزا عبد الغنی بقول</p>
<p>شوخی بزاز نگاری کہ تراست و است</p>	<p>پارہ لباس طاہرہ از غربی و یک پارچہ پینہ خدایا (۵) شوخی بزاز نگاری کہ تراست و است</p>
<p>خود پارچہ کاری عجمی و صاحبان بھروانند</p>	<p>برسان و فرماید کہ عذب مرد بی زن و زن بی خود پارچہ کاری عجمی و صاحبان بھروانند</p>

پاروم | اصطلاح - بقول برهان

بضم وال (۵) ای خرقة آلوده بخون زن حالتش و

وسکون میم را نگی را گویند و آن چرمی باشد

پسین که برپس پالان چار و ادا رند و برپس را

چار و ادا رند و بقول بعضی چرمی که برپس

زین اسپ بندند و بر زیر دم اسپ اندازند

و این اصح است صاحب رشیدی گوید که

مرادف پالدم است که تترکی قشقون گویند

و معنی ترکیبی این ریمان ذم یعنی ریمانی که در

دم حیوانات کنند و پال ریمان آمده

صاحب سرور می با برهان شوق گوید که

شفر گویند (حافظ شهباز) و اعیان شهر

بین که چون لقمه بشهده می خور و پادوش

در از با این حیوان خوش علف پادومش

که بلام پالدم هم آمده و صاحب ناصر می

تعریف بیان کرده و در رشیدی می قانع

و ارسه می فرماید که بند اسپ و گاو خر که

از مصالح زین و پالان است (حکیم شفقانی

فرنگ بفتح زای فارسی و سکون و ال مطلق

بضم وال (۵) ای خرقة آلوده بخون زن حالتش و

وسکون میم را نگی را گویند و آن چرمی باشد

پسین که برپس پالان چار و ادا رند و برپس را

چار و ادا رند و بقول بعضی چرمی که برپس

زین اسپ بندند و بر زیر دم اسپ اندازند

و این اصح است صاحب رشیدی گوید که

مرادف پالدم است که تترکی قشقون گویند

و معنی ترکیبی این ریمان ذم یعنی ریمانی که در

دم حیوانات کنند و پال ریمان آمده

صاحب سرور می با برهان شوق گوید که

شفر گویند (حافظ شهباز) و اعیان شهر

بین که چون لقمه بشهده می خور و پادوش

در از با این حیوان خوش علف پادومش

که بلام پالدم هم آمده و صاحب ناصر می

تعریف بیان کرده و در رشیدی می قانع

و ارسه می فرماید که بند اسپ و گاو خر که

از مصالح زین و پالان است (حکیم شفقانی

فرنگ بفتح زای فارسی و سکون و ال مطلق

سنگ

پار و اصطلاح - بقول انند بکواله

دو دارا گویند مولف عرض کند که (بارزد) بوجه تبدیل متبدل شد تعمیم معنی سبا که موقده بسبب فارسی	بموقده وزای ہوز یعنی داروی خاص گذشت
اگر سندا استعمال این بدست آید تو انیم قیاس	اسپ - آزیرو آزیرو - دیگر ہر محققین فارسی زبان
کرد کہ این متبدل آنست بجا ز کہ تخصیص معنی	ازین لغت ساکت اند (اُر دو) دو دار - موش -

پارس | بقول ہان (ابسکون) ثالت بر وزن دحنی فارس کہ شیراز و توابع آن باشد
وصفا بان و کرمان و یزد و رانیر گفته اند - صاحب سرورمی بر ولایت معروف قانع و قرآن
کہ فارس معرب است (سعدی ۵) اقلیم پارس را غم از آسید و ہر نسبت کو تاب
سرش بود چو تو امی سایہ خدا پڑ صاحب ناصری فرماید کہ تمام ایران موسوم بنام پارس
پسر ہوشنگ است کہ بر معنی سوم مذکور است و زبان پارسی منسوب بدوست (حافظ
شیراز ۵) عراق و پارس گرفتہ بشعر خود حافظ پڑ بیا کہ نوبت بنداد و وقت تبریز است
صاحب موی صراحت مزید کند کہ در پارس شیراز و سپان و کرمان و یزد و داخل است -
خان آرزو در سراج گوید کہ ولایت مشہور کہ شیراز و دار السلطنت آنجا است و در قدیم
اصطخر بود و عمارت چہل منار کہ بزعم بعضی منسوب بہ جمشید و بزعم بعضی بارو شیر بابکان
در اصطخر است و پاس بخذف رانیر آمدہ بہ ہمین معنی آن مخفف پارس است و فارس
بکسر رای جملہ معرب آن مولف عرض کند موافق قیاس (اُر دو) فارس - بقول
آصفیہ - فارسی - اسم مذکر (اصل پارس) ملک ایران جس میں شیراز - اصفہان -
کرمان - یزد و غیرہ داخل ہیں -

(۳) پارس۔ بقول برہان نام جانوریست شکاری کو چک از پنگ و اور ایوز ہم گویند خان آرزو در سراج گوید کہ بدین معنی لغت ترکی است مولف عرض کند کہ آن بوحده است (کذا فی لغات ترکی) و این مفسر شش بر بای فارسی و تبدیل آن چنانکہ تب و تب (ارو) یوز۔ بقول آصفیہ۔ فارسی۔ اسم مذکر۔ چیتا۔

(۴) پارس۔ بقول برہان نام پسر پلوین سام کہ اصغر بنا کردہ اوست صاحب ناصری می فرماید کہ نام پسر ہوشنگ شاہ مشہور و بنام او ایران تالی را پارس خوانند خان آرزو در سراج ذکر این کردہ با برہان متفق مولف عرض کند کہ اسم جاد فارسی زبانست و معنی نیست کہ در وجہ تسمیہ این معنی دوم را دخل باشد و جاد اردو کہ این را فارسیان معنی نگہبان گرفتہ باشند زیادت را می پہلہ در لفظ پاس کہ گذشت چنانکہ شاد و شادو (برآہ و برآہ بمعنی خوبی) و تصدیق از لغت پارسائی شود (ارو) پارس ایک بادشاہ کا نام ہے جو ہوشنگ کا لڑکا تھا جسکے نام سے سلطنت پارس موسوم ہے۔ مذکر۔ صاحب آصفیہ نے بذیل معنی اول اسکا ذکر فرمایا ہے۔

پارسی اصطلاح۔ بقول برہان باربع بابل و در قص و حالت آرد پیران پارسی را صاحب کشیدہ (۱) یعنی پرہیزگار و در از معاصی و ذمائم سروری بر معنی اول قانع و صاحب رشیدی بکر	پارسی اصطلاح۔ بقول برہان باربع بابل و در قص و حالت آرد پیران پارسی را صاحب کشیدہ (۱) یعنی پرہیزگار و در از معاصی و ذمائم سروری بر معنی اول قانع و صاحب رشیدی بکر
و (۲) یعنی پارسی ہم آمدہ جمع آن پارسیان است۔ ہر دو معنی نسبت معنی اول گوید کہ مرکب است صاحب جہانگیری ہم ذکر ہر دو معنی کردہ (حافظ) از پارس کہ لغتی است در پاس معنی حفظ و نگہبان	و (۲) یعنی پارسی ہم آمدہ جمع آن پارسیان است۔ ہر دو معنی نسبت معنی اول گوید کہ مرکب است صاحب جہانگیری ہم ذکر ہر دو معنی کردہ (حافظ) از پارس کہ لغتی است در پاس معنی حفظ و نگہبان
شیراز (۳) گرمطرب حریفان این پاری بخوانند لغت کہ چون لاحق شود افادہ معنی قاطعیت کند	شیراز (۳) گرمطرب حریفان این پاری بخوانند لغت کہ چون لاحق شود افادہ معنی قاطعیت کند

و معنی ترکیبی حافظ و نگهبان - چه پارسا پاسداری کند خطاست چرا که آن الف در الفاعلی می آید
 نقش نمودار صاحب ناصری بزرگ هر دو معنی که مشتق باشد چنانکه کوشا و نیز شایخانات جا بد
 می فرماید که (۳) هم معنی لغت و لفظ پاری است پس صحیح آنست که گوئیم الف برای نسبت است
 و فرماید که پارس معنی نگهبانی آمد یعنی چون شهاب که گاهی افاده معنی فاعلی کند چنانکه در کوشا و
 سخنان فریاد کنند فارسیان گویند "پارس میکند" نیز شایخ گاهی افاده مصدری کند چنانکه در فریاد
 یعنی نگهبانی خانه و حفظ آن از زرد و بیگانه می و پنهان و شرقا و گاهی افاده معنی صاحب بخش چنان
 نمایند - خان آرزو در سراج ما خذ بیان کرده پارسا و نیز آنند که قلب با سانه باشد که مرکب است
 رشیدی را که صاحب ناصری هم با آن مشتق از پارس و آری که کلمه نسبت است و این بهتر است
 است فطرت گوید چه پارس که لغتی است در پارس (بذ افانه من فضل سبحانه) و فرماید که در برهان
 یا پارس مخفف آنست که معنی ملک فارس باشد - معنی پاری نیز آورده و گفته که جمع آن پارسان است
 نه نگهبانی پس صواب آنست که گوئیم با خود است و این هم غلط - هم از روی لفظ و هم از روی معنی
 از پارسه که معنی که الی است پس برین تمهید رانده و چه غلطی صراحتی نکرده و فرماید که (۴)
 معنی که خواهد بود بر پر بنیرگار و زاهد بطریق نقب خواجه محمد پارسا که مرید خواجه بهاء الدین
 مجاز اطلاق کرده باشد چنانکه لفظ در ویش فقیر محب نقشبند اند قدس الله تعالی سرهما و این لقب
 که بر صوفیان و زاهدان است پیشه صاحب کمال ایشان از ان قرار گرفت که چون اول برور
 اطلاق کرده می آید بعد از ان مشهور شد و با دولت سرای حضرت خواجه آمد و دستک زد
 و اینکه الف از الفی گفته که افاده معنی فاعلی کثیر خواجه قدس سره بر آمد و احوال پر سید ایشان

عرض کردند بگو مشتاق زیارت شخصی آمده کینز نفس خود است و همین است پارسا پس صاحب
 مذکور رفته عرض نمود که جوانی پارسا بر دروازه رشیدی چه غلط کرد که این الف را مفید معنی
 استاد و حضرت خواجہ برون تشریح آورد و پرسید فاعلی گفت و خان آرزو چه جدت پیدا کرد که همان
 که جوان پارسا شما بود و اندازان روز این لقب الف را مفید معنی صاحب گفت - شک نیست که
 برای خواجہ محمد مذکور مقرر شد (انتهی کلامه) فارسیان این الف فاعل را مخصوص با صیغہ امر
 مولف عرض کند که خان آرزو ذوق محاورہ حاضر کرده اند چنانکہ و انا کہ الف آخر بالفظ و انا
 زبان ندارد از پنجاست باغذبیان کرده رشیدی مرکب شد کہ امر حاضر دانستن است و این
 را غلط می شمارد - صاحب ناصری کہ محقق اہل تخصیص برای الفی ہم باشد کہ افادہ معنی صاحب
 زبانست نسبت لفظ پارسا صراحت کرده کہ کہ و بدین لحاظ الف آخر (پارسا) ظاہر غیر
 معنی نگهبانی بر زبان است و مقولہ فارسیان این نمی نماید و لیکن حقیقت آنست کہ (پارسا)
 را ہم بسند آن نقل کرده پس اینقدر متحقق کہ لفظ مصدری بود و در فارسی زبان معنی نگهبانی کردن
 پارسا معنی نگهبانی آمده و عجیبی نیست کہ پارسا کہ حالاً متروک و عوض آن مخفص (پاسیدن)
 معنی مخفص آن باشد یا بین خرید علیہ آن خیال بخذف رای جمله بر زبان است و از امر حاضر
 اول بہتر از آخر - پس لفظ پارسا را مرکب با ہمین مصدر متروک کہ پارسا بود (پارسا) یادگار
 الف کردند و این همان الف است کہ بقول در محاورہ زبانہا ناست (اعلموا یا ایہا المتقون)
 خان آرزو افادہ معنی صاحب کند پس معنی فاعلی این است حقیقت پارسا - پس بہر چه صاحبان
 این صاحب نگهبانی باشد و گنایہ از کسی کہ نگهبان رشیدی و ناصری نسبت ماخذ این معنی اول

گفتہ اندام صحیح است و آنچه خان آرزو سخن آرائی	پارسا کرو اصطلاح - بقول ناصر می نام
گروه است بیج - حالاً عرض میشود نسبت معنی دوم	شهریست از پارس و معنی ترکیبی آن شهر پارسیان
بیان کرده برهان کہ خان آرزو آن را ہم غلط	یعنی پرہیزگاران و پاکان بودہ زیراکہ کرد
می گوید - صاحب ناصر می کہ محقق زبان خود است	بمعنی شہر است و بہتر ریح آنرا تخفیف کردہ
ذکر آن معنی کرده و خان آرزو الف نسبت را تسلیم	پارسا خوانندہ را نیز حدت کردند و پس گفتند
فرمودہ پس باشندہ پارس را پارسی و پارسیا	و از آنجا بودہ (پسا شہری) کہ عربان (پسامیری)
گفتن غلط نیست نمی دانیم کہ خان آرزو بچہ ہو	گفتہ اندو ایوانی رت کنیت او بودہ و بتزکی
این را غلط از روی لفظ و معنی گوید و در حالیکہ	ارسلان می نامیدند و آخر بدست خلیفہ کشتہ
لفظاً و معنی صحیح است فائق (آرزو)	شد و شیخ روز بہان نقلی فارسی از پسا بودہ
(۱) پارسا بقول آصفیہ - فارسی - یقینی - پرہیزگار	و از مشائخ معروف دست و چسار را معرب
- نیک - صالح - یقینی - زاہد - پاکدامن - در پیش کردہ	پسا خوانندہ و منسوب بدان چارافسانہ
با خدا فقیر (۲) پارسی - بقولہ - فارسی - اسم	و فسوی مانند محصائی و محصوی کہ منسوب بہ
مذکر - آتش پرست - مجوسی - فارس کارہنہ	محصاست و آن را حسان نیز خوانندہ اند صاحب
والا (۳) فارسی زبان کا لفظ - مذکر (۴)	اند نقلش برہاشدہ مولف عرض کند کہ محقق
پارسا - خواجہ محمد کالقب جو خواجہ بہار الدین	اہل زبان تعریف خوشی نکرد ترکیب لفظی این
محمد نقشبند کے مرید اور خواجہ محمد پارسا سے	منقاضی آنست کہ پارسانا می کسی یا پارسانا
مشہور تھے - مذکر -	این شہر را آبار کردہ یا بنا پیش نہادہ و بیان

<p>ماخذ ناصری بر هر قدم خلافت قیاس نمائند و دیگر پاکدامنی - عفت - عصمت - زهد -</p>	<p>محققین ساکت حیف است که از تعریف مزید پار سنگ اصطلاح - بقول برهان بسکون</p>
<p>این شهر بخشی نداشت که ترکش بر همچو بسیار لغت ثالث بر وزن آبرنگ بمعنی پاشنگ است و آن</p>	<p>داشت (ارو) پار سا کرد - ایک شهر کا نام پیڑی باشد کہ در یک کفہ ترازو نهند تا پاکفہ</p>
<p>دیگر برابر شو و صاحب سروری ہم ذکر این</p>	<p>ست - مذکر -</p>
<p>کرد (مولانا کاتبی) بست دوران بر</p>	<p>پار سال اصطلاح - بقول اتند بجوالہ</p>
<p>رکوی چرخ چندین سنگ و خاک پر لیک</p>	<p>فرنگ فرنگ و مویده سال گذشته را گویند مویده</p>
<p>در میزان علمت کم نمود از پار سنگ پر صفا</p>	<p>عرض کند کہ پار بمعنی گذشته و سالی بمعنی پیش آنچه</p>
<p>رشدی در مصرع ثانی سند بالابجای (پارنگ)</p>	<p>پار بمعنی سال گذشته مذکور شد مخفف این است</p>
<p>(پای سنگ) نقل کرده ذکر (پار سنگ)</p>	<p>(ارو) و کپو پار کے پہلے معنی -</p>
<p>هم بر همین معنی می کند - خان آرزو در سراج</p>	<p>پار سانی اصطلاح - بقول اتند بجوالہ ^{سنگ}</p>
<p>می فرماید که ظاهراً (پار سنگ) اصل (پارنگ)</p>	<p>فرنگ بمعنی عفت و پرینیزگاری مولف عرض</p>
<p>مخفف آنست پار (پار سنگ) تصحیف (پای</p>	<p>کند کہ پای مصدری بقاعده پارسی بر پار سانی</p>
<p>مخفف آنست (پار سنگ) تصحیف (پای</p>	<p>زیاده کرده اند دیگر هیچ (ظهوری) نیست</p>
<p>مخفف آنست (پار سنگ) تصحیف (پای</p>	<p>جزئی کشی و زندوشی چاره مرا از پار سانی شده</p>
<p>بجایش گذشت و همین است اصل آنانکه</p>	<p>رہبر تو میخواره مرا (ارو) پار سانی -</p>
<p>(پای سنگ) درست دانند</p>	<p>بقول آصفیہ - فارسی - اسم بوئت - پرینیزگاری</p>

مقصودشان از مزید علیہ (پاشنگ) است که (فقیر) هرگاه آن ملائم حرکات خود متوجه پارسی
 پارسی پاشی کرده اند و نمی دانند که پارسی اصطلاح گشته بنمزه جاگند از اردو در دل با در یوزو آرام
 (پاشنگ) یعنی قدم نیست بلکه منفعت پارس است و قرار نماید نقد جان نیز و خطر است "بهار
 پس در کلام کاتبی تصریح است که در نقل رشیدی نقل نگار و ارسته و خان آرزو در سراج ذکر این
 است بوجه بی خبری از ماخذ (اردو) پاشنگ و مخففش کرده مولف عرض کند که مرکب است
 و یکپارچه (پارسی) از بهمان پارس که ماخذ پارسا است با پای هتوز
 پارسی اصطلاح بقول برهان بر وزن یعنی منسوب به گهستانی نفس و مجازاً برای گدائی
 پارچه یعنی گدائی صاحب سروری گوید که بجزف مستعمل اسم جامع فارسی زبان (اردو)
 الف پارسه هم گویند صاحبان جهانگیری و رشیدی گدائی بقول آصفیه فارسی اسم مؤنث -
 ذکر این کرده اند صاحب تاصری صراحت میزند فقیری - پیک مانگنا - حاجت خواهی -
 کند که گردش و گدائی در ایشان در بازار پارسی استعمال بقول انند بجواله فرزندنگ
 و در خانهای شهر و آراسته می فرماید که اهل لغت فرنگ (پارسیان) آتش پرستان را گویند
 این را یعنی گدائی مطلق نوشته اند و نزد اهل مولف عرض کند که جمع پارسی و پارسی مرکب
 ایران گدائی هنگامه گیرانست خصوصاً آن از پارس و پای نسبت یعنی منسوب به پارس
 چنانست که این جماعه درین گرمی هنگامه دست (۱) باشند و پارس و کنا به از آتش پرست
 از کار برداشته بدرویز پر دوازند چنانکه صادق که بعالم جاہلیت آتش را پرستیدن خاصه
 دوست غیب در دستور العمل سیر صفایان آورده ایشان بود (۲) زبان فارسی (حافظه)

<p>خوبان پارسی گو بخشندگان عمر اند و ساقی بدہ حاسد۔ حسد کرنے والا۔</p>	<p>خوبان پارسی گو بخشندگان عمر اند و ساقی بدہ حاسد۔ حسد کرنے والا۔</p>
<p>بشارت پیران پار سارا و (ارو) پارسی پارکاب اصطلاح۔ بقول انند و مویہ</p>	<p>بشارت پیران پار سارا و (ارو) پارسی پارکاب اصطلاح۔ بقول انند و مویہ</p>
<p>(۱) بقول آصفیہ۔ فارسی۔ اسم مذکر۔ گبر۔ آتش</p>	<p>(۱) بقول آصفیہ۔ فارسی۔ اسم مذکر۔ گبر۔ آتش</p>
<p>پرست۔ اس کی جمع ہی بقاعدہ ارو و پارسی پارکاب و پاوررکاب است دیگر بیچ و</p>	<p>پرست۔ اس کی جمع ہی بقاعدہ ارو و پارسی پارکاب و پاوررکاب است دیگر بیچ و</p>
<p>صراحت این در ملحقات می آید (ارو)</p>	<p>ہے (۲) سوئت۔ فارسی زبان۔</p>
<p>اصطلاح۔ الف۔ بقول انند و دیگر پارکاب و پاوررکاب یہ اسکا مختلف</p>	<p>(الف) پارش اصطلاح۔ الف۔ بقول انند و دیگر پارکاب و پاوررکاب یہ اسکا مختلف</p>
<p>پارکاب پرواشتن مصدر اصطلاحی۔</p>	<p>(ب) پارشک بحوالہ فرہنگ فرنگ بسکون</p>
<p>بقول بھرمجی سواری کردن بمعنا ہند</p>	<p>رای ہند و شین مجید یعنی یوز و پلنگ و ب بقولش</p>
<p>بحوالہ فرہنگ فرنگ گوید کہ براسپ ہوا</p>	<p>یہ رای زود و شین مفتوحہ و سکون کان تازی</p>
<p>شدن مولف عرض کند کہ مختلف (پرواشتن)</p>	<p>(۱) معزز و موقر و (۲) دلیر و شجاع و (۳) مستعجب</p>
<p>است موافق قیاس (ارو)</p>	<p>حاسد ہم مولف عرض کند کہ الف تبدیل پار</p>
<p>پارکاب) است موافق قیاس (ارو)</p>	<p>کہ بہ سین ہند گذشت ہچون کستی و کشتی و (ب) بہ گاہ پارکاب ہوتا۔ گھوڑے پر سوار ہونا۔</p>
<p>معنی اول مجاز مجاز و لیکن برای منی سوم گاہ</p>	<p>تعلیم چنانکہ ماتک و بابک مجاز آن بہ معنی دوم سواری کرنا۔</p>
<p>اصطلاح۔ بقول بھرمجی متدا</p>	<p>تخیر گریم کہ حاسد ہم دلیر و لیل است (ارو) تعلیم صاحب انند بحوالہ غیاث ہمزبان</p>
<p>پارکابی اصطلاح۔ بقول بھرمجی متدا</p>	<p>(الف) و دیگر پارس (ب) (۱) معزز۔ موقر۔ گوید کہ پارکاب یعنی ذلیل و خوار و زبون است</p>
<p>معزز مند۔ صاحب عزت (۲) دلیر و شجاع (۳) و پارکابی ہجرت خور و مولف عرض کند کہ از</p>	<p>معزز مند۔ صاحب عزت (۲) دلیر و شجاع (۳) و پارکابی ہجرت خور و مولف عرض کند کہ از</p>

تعریف ماخذ برنجورده از نیچاست که بسوی در نیچا همین قدر کافی است که اگر سزا استعمال
 رکابی و طبقه خورد رفت معنی لغوی این پامی به کاف عربی بدست آید این را مبدل آن
 برون برکاب (حاصل بالمصدر) و از نیکه و اینم چنانکه در کتد (اُردو) و یکپو پارگین -
 پارکاب برون در آئی و دقیقه می شود پارگی اصطلاح - بقول برهان و سروری
 فارسیان کنایه این را یعنی مقدار قلیل است بکون ثالث و کاف فارسی به تحتانی رسیده
 کردند و گیر بیج معاصرین عجم ماخذ بیان کرده (۱) قجگی را گویند صاحب ناصری ذکر این
 ما را پسند کنند که موافق ذوق زبان شان است بحواله برهان کرده گوید که نیافتیم صاحب
 (اُردو) قلیل مقدار - موقت - ذکر این کرده میفرماید که (۲) میل و حمله گردان معنی
 پارگین اصطلاح - بهار (مطبوعه نوکشور) اول ساکت صاحب مؤید متفق با برهان
 ذکر این کرده از معنی ساکت و بر نقل سند ظهور موقت عرض کند که مبدل پارگی که بقوله
 اکتلامی کند و در نسخه دیگرش بکاف فارسی بجایش گذشت چنانکه اسب و اسب معنی
 یعنی ناودان و جاسکه آب غسل و آب گنده دوم این مجاز معنی اول (اُردو) (۱) قجگی
 معنی شود (۲) تشنه گرمیری مسین در پار موقت - و یکپو پارگی کاغذ (۳) (۲) حمله
 کین پارامیدانی بسوی کوثر آری موقت باز بقول آصفیه مکار - فریبی - و غاباز متغنی
 عرض کند که همان پارگین است که می آید در پارگین اصطلاح - بقول برهان با کاف
 شعر ظهوری هم استعمال همان پارگین به کاف فارسی بر وزن آستین (۱) گوی را گویند که به
 فارسی است صراحت کامل بجایش کنیم کثیف و چرگین همچو زیر آب تمام و مصلح و امثال

آن بد آنجا رود و (۲) آب گنده و بد بوی را ازل زبان بر معنی اول قناعت کرده اند و بد
تیز گفته اند و معرب آن فارغین است صاحبان سبلی پارگین بوخته باشند چنانکه تب و
جہانگیری و ناصری و جامع بر ذکر معنی اول قناعت تب و ذکر معنی دوم غیر از برهان کسی نکرده
(حکیم سنائی ۱۷۸) گرچه سومی صورتیان گاه شکل بود لیکن آنهم موافق قیاس است اگر در کلام
زیر تک خامه چو دین است دین پز نیک در است کمال اسمیل عطف پارگین بر حیوان گیریم
که و اند خرد و چشمه حیوان زخم پارگین پز (کمال) معنی دوم حاصل می شود و اگر بر (چشمه
اسمیل ۱۷۸) گریه تو دشمن تو زندان همسری (حیوان) عطف قرار دهیم معنی اول
باشد حدیث چشمه حیوان و پارگین و صاحب علوم می شود که همین یک شعر که در عطف
سوید پز که هر دو معنی بحواله قضیه می فرماید که چیزی است و پهلودار و برهان را بر معنی دوم رجوع
که چون سخن بزرگ است و در زمستان آب دروی دوازده (پارگین) بوخته اصل است معنی دوم
جمع کنند و اکثر ولایت ما در راه النهر پالته میشود این بدان یافته نمیشود و ضرورتی ندارد که در اینجا
خان آرزو در سراج بزرگ معنی اول و قول برهان گوید قانش کنیم سکوت دیگر متعین هم متعانی این
که خطاست و صحیح به پای بوخته است معنی نجاست است (ارو) (۱) و یکو پارگین که در
و او چنانکه گذشت مولف عمر من کند که متعین معنی (۲) گنده پانی - مذکر -

پارلمنت | بقول رہنما بحواله سفرنامه ناصرالدین شاه قاجار جلسہ یا مجلس اراکین سلطنت
صاحب بول چال بحواله معاصرین عجم این را (پارلمنت) نوشته مولف عرض کند که مقرر
است از لغت انگلیسی زبان به تبدیل نامی ہندی بہ فوقانی دیگر (ارو) پارلمنت

بقول آصفیہ۔ انگلش۔ اسم مؤنث۔ موجدین قانون۔ قانون بنانے والوں کی جماعت
 قوزان قانون۔ اراکین ملک و ملت و مختاران رعایا کی مجلس۔ مجلس وزراء امرایا

<p>(الف) پارنچ اصطلاح۔ بقول برہان</p>	<p>(دست رنج) و اطلاق آن بر مطلق اجرت معنی کہ</p>
<p>بر وزن آرنج زری باشد کہ بر شاعران و بر انعام مطربان و صلہ شاعران مجاز است</p>	<p>مطربان و امثال ایشان و ہند تا و حین و بالفظ داون و کشیدن مستعمل (میر خسرو)</p>
<p>و مہمانی حاضر شوند و زری را نیز گویند کہ گرافٹا نم ہزاران کان و گنجت و نباشد نیم</p>	<p>باجرت قاصدان و ہند۔ صاحب جہانگیری پای رنجت و صاحب بحر نقوش کردہ۔ خان</p>
<p>بر معنی اول الذکر قانع (نظامی) معنی را آرزو در سراج مستحق اللفظ بانا صری مولف</p>	<p>کہ پارنجی بدادی و ہر دوستان کہ از گنجی نہاد عرض کنند کہ ما ہم تخصیص را نمی پسندیم و با</p>
<p>صاحب سروری (بذکر معنی اول بحوالہ فرنگی) تعمیر اتفاق داریم (پای رنج) مزید علیہ</p>	<p>گوید کہ بخاطر این ضعیف میرسد کہ آن زر کیس این است و ہر دو کی است و</p>
<p>و ہند کہ بجائی فرستند مثل قاصد و پیک و (ب) پارنچ داون ہر دو معنی واحد</p>	<p>امثال ایشان را نیز پارنچ تو ان گفت (ج) پارنچ کشیدن است کہ محنت</p>
<p>صاحب رشیدی گوید کہ بقول سامانی مطلق (پارنچ پیش کشیدن) است و بہ نسبت</p>	<p>(پارنچ) است و تخصیصی ندارد و صاحبان (ب) معزز (نظامی) بفرمود تا شد</p>
<p>ناصری و جامع با برہان شفق۔ بہار گوید کہ رقیبان گنج پکشد از پی مہمان پای رنج و</p>	<p>انچہ عرص مننت پای کسی دہند مقابل (اردو) (الف) وہ روپیہ یا معاوضہ قدم</p>

<p>جو مہمان وغیرہ کو دیا جاسے۔ مذکر (بوج) یعنی (۱) ظرافت و (۲) ناملانم و ناگوار پارنج دینا۔ پارنج پیش کرنا۔ (۳) باران و (۴) شبنم۔ دیگرے از متعین پارنجن اصطلاح۔ بقول برہان بروزن ^{کنند} فارسی زبان ذکر این نکر و مولف عرض میل طلائی باشد کہ در پای کنند و آنرا عبری کنند کہ این مبدل (بارندگی) است کہ خلخال گویند صاحب جهانگیری با (پارنجن) بہ موحده گذشت و آن حاصل بالمصد این را مراد فاش گوید و (پارنجن) ہم بہین باریدن چنانکہ تب و تب و کنا یہ از منی معنی می آید صاحبان رشیدی و سروری و بحر سوم و بہین اصل است و معنی چہارم مجاز ہم ذکر این کردہ اند۔ خان آرزو در سراج آن و برای معنی اول و دوم طالب سند می فرماید کہ (ابرنجن) اصل است و اوبرنج می باشیم کہ موافق قیاس نیست و معاصرین معتبر آن یا برعکس۔ مولف عرض کند کہ ما ہم ہم ہر زبان ندارند (ارو) (۱) ظرافت حقیقت این بر (ابرنجن) بیان کردہ ایم دل گلی۔ موثث (۲) ناملانم۔ ناگوار (۳) آن عامہ است برای دست و پا و این دیگر باران (۴) شبنم۔ ویکو و اشک۔ مخصوص برای پا و ظاہر این مختلف (پارنجین) پارو اصطلاح۔ بقول برہان با و او بکذف موحده و یامی تبتانی و خصوصیت ^{بلا} بہول بروزن جادو (۱) پیرہ زالی ہم نباشد (ارو) پازیب۔ مذکر۔ ویکو پارنجن زن پیرو (۲) بیل بائندی از چوب کہ پارندگی اصطلاح۔ بقول انند بھو الہ بدان برف برو بند صاحب جهانگیری فرہنگ فرنگ لفتح راوی ^{مطلوبہ} و کسر کاف فارسی بذکر معنی اول بصراحت معنی دوم میفرماید</p>	<p>پارنج دینا۔ پارنج پیش کرنا۔ (۳) باران و (۴) شبنم۔ دیگرے از متعین پارنجن اصطلاح۔ بقول برہان بروزن ^{کنند} فارسی زبان ذکر این نکر و مولف عرض میل طلائی باشد کہ در پای کنند و آنرا عبری کنند کہ این مبدل (بارندگی) است کہ خلخال گویند صاحب جهانگیری با (پارنجن) بہ موحده گذشت و آن حاصل بالمصد این را مراد فاش گوید و (پارنجن) ہم بہین باریدن چنانکہ تب و تب و کنا یہ از منی معنی می آید صاحبان رشیدی و سروری و بحر سوم و بہین اصل است و معنی چہارم مجاز ہم ذکر این کردہ اند۔ خان آرزو در سراج آن و برای معنی اول و دوم طالب سند می فرماید کہ (ابرنجن) اصل است و اوبرنج می باشیم کہ موافق قیاس نیست و معاصرین معتبر آن یا برعکس۔ مولف عرض کند کہ ما ہم ہم ہر زبان ندارند (ارو) (۱) ظرافت حقیقت این بر (ابرنجن) بیان کردہ ایم دل گلی۔ موثث (۲) ناملانم۔ ناگوار (۳) آن عامہ است برای دست و پا و این دیگر باران (۴) شبنم۔ ویکو و اشک۔ مخصوص برای پا و ظاہر این مختلف (پارنجین) پارو اصطلاح۔ بقول برہان با و او بکذف موحده و یامی تبتانی و خصوصیت ^{بلا} بہول بروزن جادو (۱) پیرہ زالی ہم نباشد (ارو) پازیب۔ مذکر۔ ویکو پارنجن زن پیرو (۲) بیل بائندی از چوب کہ پارندگی اصطلاح۔ بقول انند بھو الہ بدان برف برو بند صاحب جهانگیری فرہنگ فرنگ لفتح راوی ^{مطلوبہ} و کسر کاف فارسی بذکر معنی اول بصراحت معنی دوم میفرماید</p>
--	--

کہ سرگین اسپ و امثال آن را ہم بدان	و اسم فاعل ترکیبی معنی دوم و چهارم و پنجم۔ و
کشد صاحب سروری بر ذکر معنی دوم	نسبت معنی سوم عربی می شود کہ طرز بیان
فایع و معنی اول را ترک فرموده صاحب	رشیدی این معنی را متعلق باین کرد و نظر بسبب
ناصری با صاحب جهانگیری متفق و صاحب	بہر محققین اہل زبان قساحتش خیالی می کنیم
رشیدی بذکر معنی اول گوید کہ (۳) بلوگیت	کہ مقصودش از (پارو) است۔ مخفی میباد کہ
از بلوکات قزدین و بقول بہار معنی (۴)	ذکر معنی چہارم وارستہ کردہ و صاحبان بہار
چوبی کہ بدان پای اسپ از گاہ پاک کنند	بعم و بکسر نقلش برداشتہ اند اگرچہ موافق قیاس
از عالم جاروب صاحبان بگردوارستہ	می نماید ولیکن سندا استعمال پیش نشد و معاصرین
بہر زبانش صاحب رہنما بحوالہ سفرنامہ ناظر	بعم بر زبان ندارند بدون سندا تسلیمش نہ کنیم
شاہ قاچار (۵) چوبی را گفتہ کہ بدان کشتی	بمعنی پنجم فارسی جدید معاصرین بعم و انیم و
معی رسانند۔ خان آرزو در سراج شفق پارہ	و موافق قیاس است کہ این چوب از
در ہر دو معنی و صاحب جامع بذکر ہر دو معنی	پای خود آب را می روید و کشتی را می راند
یا بر بان اتفاق دارد و در معنی دوم بر سیل	(ارو) (۱) بڈہی عورت۔ موتث (۲) ویکو
مانند چوبی معروف) فایع موتث عربی کند	پاچلہ (۳) قزدین کا ایک شہر (ویکیو پارلو)
کہ بہ تحقیق ما (پاروب) اصل است اسم (۴)	وہ مختصر سی لکڑی جس سے گہوڑے
مفعول ترکیبی معنی رو بیدہ شدہ از پا و	کے سمون کو چرے کوڑے سے صاف کریں۔
کنا یہ باشد با پیر زال کہ معنی اول است	موتث (۵) ویکو سیل کے دوسرے معنی۔

<p>پارو بقول رشیدی (۱) یعنی زن پیرو (۲) یعنی پارو است کہ (۱) زن پیرو (۲) بیل بلوکیت از نزدین مولف عرض کند کہ دیگر ہمہ چوین باشد صاحب جہانگیری ہمزبانہ و صاحب محققین فارسی زبان ازین ساکت اگر سند رشیدی این را مرادف پارو گفته کہ بجایش استعمال معنی اول پیش شود این را مزید علیہ گذشت معنی بیل چوین کہ برف بدان رو بند (پارو) دایمہ بمعنی اول و نسبت معنی دوم و بقول بعض (۳) چیزی کہ دستہ دراز دارد و ہم برای معنی اول خیال ما این است کہ رشیدی کہ رو بندہ پیا ایستادہ جا برو بدو مطلق پارو (پارو) را (پارو) نوشته کہ بہین ہر دو معنی نیست چنانکہ بعضی گمان بردہ اند۔ صاحب گذشتہ و اگر سند استعمال بدست آید تو انیم قیاس سروری بر معنی دوم قانع بصراحتی کہ صاحب کرد کہ قلب بعض باشد (ارو) و یکہو پارو رشیدی کرد و صاحب ناصر ہمزبان بران کے پہلے اور دوسرے معنی۔ و بصراحت معنی دوم گوید کہ بدان برف و</p>	<p>پارو بقول رشیدی (۱) یعنی زن پیرو (۲) یعنی پارو است کہ (۱) زن پیرو (۲) بیل بلوکیت از نزدین مولف عرض کند کہ دیگر ہمہ چوین باشد صاحب جہانگیری ہمزبانہ و صاحب محققین فارسی زبان ازین ساکت اگر سند رشیدی این را مرادف پارو گفته کہ بجایش استعمال معنی اول پیش شود این را مزید علیہ گذشت معنی بیل چوین کہ برف بدان رو بند (پارو) دایمہ بمعنی اول و نسبت معنی دوم و بقول بعض (۳) چیزی کہ دستہ دراز دارد و ہم برای معنی اول خیال ما این است کہ رشیدی کہ رو بندہ پیا ایستادہ جا برو بدو مطلق پارو (پارو) را (پارو) نوشته کہ بہین ہر دو معنی نیست چنانکہ بعضی گمان بردہ اند۔ صاحب گذشتہ و اگر سند استعمال بدست آید تو انیم قیاس سروری بر معنی دوم قانع بصراحتی کہ صاحب کرد کہ قلب بعض باشد (ارو) و یکہو پارو رشیدی کرد و صاحب ناصر ہمزبان بران کے پہلے اور دوسرے معنی۔</p>
<p>پارو اصطلاح۔ بقول انند بھو الہ فرنگ سرگین پاک کنند۔ دارستہ گوید کہ (۴) چو بی فرنگ بر وزن تار ساز یعنی کنش و پافزار موٹا کہ بدان پای اسپ پاک کنند بہار ہمزبانہ عرض کند کہ دیگر می از محققین اہل زبان ذکر صاحب بھر ہمزبان بہار و صاحب موید برستی این نکرہ برد از بقول بران یعنی خدشتار ز نذرانہ اول قانع۔ خان آرزو در صراج ذکر معنی می آید پس معنی مجاز این خدمتی پای و کنایہ از اول و دوم کردہ ہمزبان ناصر مولف کنش و پافزار (ارو) و یکہو پافزار۔ عرض کند کہ اسم قاعل ترکیبی است بیل چوین</p>	<p>پارو بقول بران بر وزن جاروب کہ رو بندہ است پارو پیا و کتا یہ باشد پارو بقول بران بر وزن جاروب کہ رو بندہ است پارو پیا و کتا یہ باشد</p>

این اصل است و پارو کہ بدون موحدہ اہل زبان است تو انیم گفت کہ تبدیل پارو بہ
 گذشت منقبت این دہر چہار معانی بالاسوائق باشد چنانکہ تبکوہ و تبکوت و تخصیص معانی
 قیاس و صراحت بر (پارو) ہم گذشت بالایسج تعجب خیر نیست کہ از بعض تبدیلات
 (آردو) (۱) بڑی عورت - موٹ (۲) ہمیں گونہ عمل بنظر آمدہ (آردو) (۱) دیکھو
 لکڑی کا ڈنڈا - مذکر - جس سے برف اور میلا پاروہ کے پہلے معنی (۲) دیکھو پاروہ کے تیسرے
 صاف کرتے ہیں (۳) وہ جھاڑو جس کو ایک معنی (۳) دیکھو پاروہ کے دوسرے معنی -
 لکڑی کا دستہ ہوتا ہے جس سے کھڑے ہو کر پاروہ پاروہ بقول انڈیو الہ فرہنگ فرنگ
 جھاڑو دیتے ہیں - موٹ (۴) وہ لکڑی غدر اور ہوا افسانہ دن مولف عرض کند کہ
 جس سے گھوڑن کے سمون کا بیل اور کچرا دیکر ہمہ محققین فارسی زبان عموماً و محققین مصنف
 پاک و صاف کریں - موٹ - فرس خصوصاً ذکر این نکروہ اند اگر سند استعمالی

پاروت اصطلاح - بقول رشیدی معنی این بدست آید تو انیم قیاس کرو کہ اسم این
 (۱) زن پیر (۲) نام بلوکیست از بلوکات مصدر پارو است کہ بمعنی بیل مانند می اند
 قزوین صاحب جامع بذر معنی اول گوید (۳) چوب گذشت کہ بدان برف برو بندو آن
 بمعنی بیل مانند چوبی ہم مولف عرض کند کہ چوبی است کہ سرش پن باشد و مشابہ این
 خیال ما این است کہ ہمان پاروہ را کہ آگہ دیگر ہم کہ در پہنائی سرش سوراخ ہا و
 بروعدہ آخر گذشت کا تبین نصیفاً بہ فوقانی مزارعین آن را بدست گیرند و بوسیله سرش
 آخرہ نوشتہ اند یا باعتبار صاحب جامع کہ محقق غدر اور ہوا بروارند و خس و خاشاکش از